

nom sitt vistande i Jassy hafva Turkarne stängt sig från den andra divisionen i Walachiet; Siebenbürgska bergen och Tergowischt ligga imellan.

Hörelserna i Servien (heter det från Wien af d. 14 Junii) äro, allt sedan Erkebiskopens af Nissa af rättning, så betydande, att Österrikiska regeringen sett sig tvungen att låta trupper gå till gränsen. De i Krain och Käruth n förlagda regimenter äro satta på krigsfot. (I allmänhet är Österr. regeringen högst vaksam på hvad som händer i Grekland. Cordonen förstärkes på Galiziska gränsen. Rapporter från civila och militära agenter på gränserna inkomma ophörligt). De icke uniterade christna i Österrikiska Dalmatien och Cattaro äro i största gäsning. Från Castelnuovo skrives d. 30 Maji, att Montenegrinerne på flera punkter angripit Paschan af Scutari och att resningen i öfra Albanien tillväxer. -- En Grek skriver från Wien d. 14 Junii, att Servierne, uprotade af Turkarnas grymhet i Bosnaserai, Nissa och andra orter, mellan Kladowa och Porowitz angripit och förstört en 800 man stark Turkisk bataljon, som skulle gå till arméen i Walachiet. -- Från Galizien berättas af d. 12 Junii, att en Servisk armée är i full marche mot Donan-fästningarna.

Om händelserna i sjelfva Grekland har man hufvudsakligen följande underrättelser. Moreas fullkomliga utrymmande af Turkarna (heter det från Moldauska gränsen af d. 15 Junii) bekräftar sig. Endast fästningen Pasto eller Pastuni skall ännu vara i Turkarnas händer, men har erbjudit sig att capitulera, med vilkor att invånarne få, med sin egendom, gå till Egypten, hvilket dock beviljas dem endast för deras personer.

Från Constantinopel heter det af d. 3 Junii, att embargon på spannmåls-laster angår icke blott dem, som äro ämnade dit, utan äfven dem, som skolat gå förbi och lagt till, för att vänta på vind. Efter det pris, regeringen betalar, förlora ägarne 9 à 9½ procent. I Odessa väntade man med nyfikenhet regeringens beslut häröfver, i synnerhet som den utlofvade betalningen för flera hvete-laster uteblifvit. Alla vidare spannmåls-remissor inställdes. (Utan skäl vore väl således icke, hvad en Engelsk tidning berättar, att Ryska arméen i Bessarabien, 70,000, man under Gr. Wittgenstein, fått ordres att gå öfver Donan mot Constantinopel, äfven som Ryska flottan i Svarta hafvet, hvilken har landtrupper om bord, skulle gå mot Constantinopel. Man beräknade, att arméen i Bessarabien skulle på tre veckor kunna vara i Constantinopel. Leipziger Zeitung berättar redan d. 26 Junii, att Ryssarna inryckt i Moldau. Den flotta

som utrustas i Cronstadt, för att gå till Medelhafvet, skall taga landtrupper om bord). Turkiska flottan, som utlupit, tros icke våga passera Dardanellerna, förr än förstärkning kommit från Alexandria eller Algier. Grekiska flottan skall ligga vid Tenedos och passa på heune.

Rykten säga, att i Smyrna varit blodiga upträden, hvarvid Grekerne fått öfverhand, men att allt var bilagdt genom Grekiska Öfversteprestens (Despotos) föreställningar. En stor mängd Grekiska fartyg hade visat sig utanför Smyrnas hamn och vid Chios. Till följe därpå hade embargo blifvit lagd på alla fartyg i hamnen. Grekerna hade dock icke inlupit där och på intet sätt oroat de Christna skeppen; så att man snart hoppades se embargon upphäfvit. -- Turkarne hade, enligt directa bref från Smyrna af d. 18 Maji, där uphäfvit Grekernas undervisnings-anstalter och borttagat lärarne. 60 Grekiska krigskepp kryssade utanför staden, borttogo alla Turkiska fartyg och mördade besättningarna. 2500 människor hade på det sättet redan omkommit. Det var af hämnd häröfver, som de 5000 Turkarne (hvarom redan är berättadt) gingo i land och anställde mord och plundring i staden. Detta hämmades först genom de Engelska krigskeppens ankomst. Underrättelser af d. 19 innehålla, att Turkarne ämnat mörda alla Christna, men att den nya Paschans kraft och verksamhet tillintetgjort complotten.

Spanien. D. 13 Junii afgåfvor: Belönings- och Finance-Utskotten betänkande, hvari föreslogs, att Quiroga och Riego måtte få 80,000 Realer årligen hvardera, att utgå af fast egendom; Lopes Banos, Arco Agüero och O'Daly 30,000, Espinosa och Acevedos arfvingar 20,000.

Columbiska Vice Presidenten Zea har ankommit till Madrid och bemötes med mycken artighet. Hans ankomst sades troligen föranleda Morillos förfafskejdande.

Merino, som icke nyss visat sig, har utgifvit en proclamation, öfver hvars innehåll Konungen blifvit så upbragt, att Han låtit offentligen tillkännagifva sin afsky därför.

Neapel. Jesuiterne äro å nyo införda och skola återfå ledningen af allmänna undervisningen.

England. Drottningen lärer fordra, såsom en laglig rättighet, att blifva krönt. Hon har där-om till Konungen ingifvit en skrift.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

FRÅN STOCKHOLM.

Måndagen den 16 Juli.

FRANSKA CONSTITUTIONEN.

är vida mindre känd, än den förtjenar, både för sin inre halt och såsom tillhörande det talrikaste constitutionella folk på jorden. Vi hafva derföre trott oss göra våra läsare ett nöje, då vi införa en framställning af denna statsförfattnings grunder. Sjelfva hufvud-documentet, *Chartan* af d. 4 Junii 1814, är så viktigt, att dess införande in extenso torde böra föregå, hädst då det är ganska kort. Inledningen, som innefattar de skäl, hvarföre Konungen vill gifva sitt folk denna nya grundlag, kan anses mindre vigtig och derföre uteslutas. Första Titeln handlar om

Fransmännens allmänna rätt.

Art. 1. Fransmännen äro jemnliska inför lagen, deras titlar och rang må för öfrigt vara hvilka som hädst.

2. De bidraga utan åtskilnad till statens behof, i mån af sin förmögenhet.

3. Vägen till civila och militära befattningar är lika öppen för alla.

4. Deras personliga frihet är lika trygkad, och ingen kan lagföras eller häktas, utom i de fall, dem lagen förutsett, och i de former, han föreskrifver.

5. Hvar och en bekänner sin religion med lika frihet och njuter för sin gudstjänst samma skydd.

6. Dock är den Catholska, Apostoliska och Romerska religionen Statens religion.

7. Den Catholska Apostoliska och Romerska religionens samt de öfriga Christna trosbekännelsernas tjänare äro de ende, som lönas af Kungliga skattkammaren.

8. Fransmännen äga rättighet att allmångöra och låta trycka sina tankar, i det de ställa sig till esterrättelse de lagar, som skola hämma missbruken af denna frihet.

9. All egendomsrätt är okränkbar, utan något undantag för de så kallade *national-gödsen*, och i denna rätt erkänner lagen ingen olikhet.

10. Staten kan fordra upoffring af en äganderätt för lagligen styrkt allmänt behof, men mot förutgående skade-ersättning.

11. Alla undersökningar om meningar och röster, afgifna före restaurationen, äro förbjudna. Samma förgätenhet åläggas domstolar och medborgare.

12. Conscriptionen är afskaffad. Re-eruterings-sättet för landt- och sjömagten bestämmes genom en lag.

Former för Konunga-magtens utöfning,

13. Konungens person är okränkbar och helig. Hans Ministrar äro ansvarige. Konungen allena tillhör verkställande magten.

14. Konungen är Statens högsta öfver-

hufvud, commenderar lanöt- och sjö-magten, förklarar krig, slutar freds-, förbunds- och handels-tractater, utnämner till alla allmänna embeten, och gör de författningar och reglementen, som fordras för lagarnas verkställighet och statens säkerhet.

15. Lagstiftande magten utöfvas gemensamt af Konungen, Pairernas kammare och departementernas deputerades kammare.

16. Konungen föreslår lag.

17. Lagförslaget framlägges, efter Konungens behag, för Pairernas eller de Deputerades kammare, utom beskattnings-lag, som först måste framläggas för de Deputerades kammare.

18. Hvarje lag discuteras och voteras fritt af hvardera Kammarens pluralitet.

19. Kamrarne äga att bedja Konungen föreslå en lag öfver hvad ämne som häldst, och att upgifva, hvad de anse lagen böra innehålla.

20. Denna hemställan kan göras af hvilkendera Kammarne som häldst, dock efter att vara discuterad i hemligt utskott. Den kan icke, af den proponerande kammaren, skickas till den andra, förr än efter ett anstånd af tio dagar.

21. Om förslaget antages af andra kammaren, framlägges det för Konungen. Förkastas det, så kan det icke mer förekomma under den sessionen.

22. Konungen ensam sanctionerar och kungör lagar.

23. Civil-listan bestämmes för Konungens hela regerings-tid, af lagstiftande magtens första sammankomst efter Hans tillträde.

Om Pairs-Kammaren.

24. Pairs-kammaren är en väsendtlig del af lagstiftande magten.

25. Han sammankallas af Konungen, på samma gång med Deputerades-kamma-

ren. Den enas sammankomst begynnar och slutar på samma gång som den andras.

26. Hvarje sammanträde af Pairs-kammaren, som kunde hållas då Deputerades-kammaren icke är samlad, eller som icke är anbefalldt af Konungen, är olofligt och utan all kraft och verkan.

27. Att nämna Pairs af Frankrike tillhör Konungen. Deras antal är obestämdt. Konungen kan tillägga dem olika värdigheter, bestämma dessa för listid eller göra dem ärftliga, allt efter behag.

28. Pairsne äga inträde i kammaren vid 25 års ålder och rösträttighet först vid 30 år.

29. I Pairernas kammare presiderar Cancellaren af Frankrike och, i hans frånvaro, en Pair utsedd af Konungen.

30. Medlemmarne af Kungliga huset och Prinsarne af blodet äro Pairs i kraft af sin börd. De sitta näst efter presidenten, men hafva icke röst-rättighet förr än vid 25 år.

31. Prinsarne kunna icke taga säte i Pairs-kammaren, utan på Konungens befallning, tillkännagifven genom ett budskap för hvarje session, vid äfventyr af ogiltighet för allt, som kan vara tillgjordt i deras närvaro.

32. Alla Pairs-kammarens öfverläggningar äro hemliga.

33. Pairs-kammaren dömer öfver högförräderi och brott mot statens säkerhet, hvilka skola bestämmas af lagen.

34. Ingen Pair kan häktas, utan efter kammarens beslut, eller i brottmål dömas af någon annan än den.

Om Deputerades-Kammaren.

35. Deputerades-kammaren skall bestå af deputerade, valda af val-collegierna, hvilkas organisation skall bestämmas genom lagar.

36. Hvarje departement skall hafva lika många deputerade, som det haft hittills.

37. De deputerade skola väljas för fem år och på sådant sätt, att kammaren hvarje år till en femtedel förnyas.

38. Ingen deputerad kan få inträde i kammaren, om han ej är fyratio år gammal och betalar 100 Francs i directa skatter.

39. Dock om i departementet ej skulle finnas femtio personer af nämnde ålder, som betala åtminstone 1000 Francs i directa skatter, skall deras antal tyllas med de högst beskattade näst dem, som skatta 1000 Fr., och de kunna väljas jemte de förra.

40. Electorerne, som deltaga i val till Deputerade, hafva ej röst-rättighet, om de ej betala i direct skatt 300 Francs och äro åtminstone trettio år gamla.

41. Val-collegiernes Presidenter utnämnas af Konungen och äro sjellskriina ledamöter af collegierna.

42. Åtminstone hälften af de Deputerade skall väljas bland de valbara, som äro bosatta i departementet.

(Forts. c. a. g).

UTLÄNDSKA NYHETER.

Turkiet. (Corfu d. 10 Junii) Ali är ännu vid god hälsa och försvarar sig i sitt fasta slott uti Janina-sjön, där han har samlade 400 fat krut, för att, i fall det går olyckligt för honom, spränga sig och sitt anhang i luften. (Mot hvem han försvarar sig, är imidlertid svårt att säga, då man, genom mederrättelser från Corfu, vet, att Turkarna uphäfvt eller just ämnade uphäfva belägringen för Janina och skulle gå i kantonerings-qvarter i Prevesa, hvarföre de Cristne där voro i en förfärlig ångest och hoptal flydde till Corfu. Samma fruktan hyste de äfven i Arta). Erkebiskopen och många bland det högre presterskapet i Janina hade Turkarna redan hängt. Beständigt oroade och trängde af Armatolis och Sulioterna, heter det, hafva de icke tid att betänka, hvad de göra. — I de förnämsta fästningarna (heter det af d. 11 Junii) hålla sig Turkarna ännu; men man förmodade, att

hungren snart skulle tvinga dem att gifva sig. Porten säges sammandraga 30,000 man vid Adrianopel. — Grekerne visitera utländska skepp i Arkipelagen och frantaga dem allt krut. Detta har t. ex. händt ett Franskt och ett Svenskt fartyg. — Det påstås, att Grekiska skepp borttagit ett Turkiskt krigsskepp i Marmora-sjön (?).

I Wien tros numera, "att oroligheterna i öster icke stå att stilla utan grannmagternas medverkan." Wiens handel på Levanten är fullkomligt uphörd, och outhärligt komma flyktande Grekiska familjer, i torftigt tillstånd, men understöddas af sina rika landsmän. — Man vill till och med tro, att det är för Grekernas skull, som Neapolitanska arméen återställs och skall bringas till 60,000 man, samt Neapolitanska escadrarne i största hast utrustas. — Enligt flera bref från åtskilliga städer i Ryssland, förklarar man sig där med entusiasm för Grekernas sak; grusligheterna i Constantinopel hafva gjort djupt intryck. I Ungern och andra Österrikiska gränsländer är sinnesstämningen äfven starkt för Grekerna. (En tidning berättar från Frankfurt: Den samling af höga personer, som nyss ägde rum här, har öfvertygat Grekiska sakens vännere, att, ehvad ock politiken tvingar cabinetterna att göra, de personer, som stå närmast de högsta throner, likväl dela det i Europa nästan allmänna tänkesättet härutinnan. En Furstinna af högsta rang betygade, vid frågan om en i Rysk tjenst varande Grek, sin förundran, att icke äfven denne följt sina öfriga landsmäns exempel) — Från Österr. auctoriteter på Siebenbürgska gränsen hafva till Wien berättelser inkommit, hvilka skola innehålla, att Ryska trupper inryckt i Moldau, emedan, såsom ett utgifvet manifest skall innehålla, Turkarne, genom Walachiets oöccuperande utan Rysslands bifall, brutit Tractaterna. (En af Ryska Ambassadören till Reis Effendi afgifven note, angående embargon på spannmåls-fartygen, är så skarp, att från tonen däri till tonen i en krigsförklaring icke är långt afstånd).

Har detta tåg skett till Ypsilantis undsättande; så har det varit högst af nöden, så vida man skall tro nyheter öfver Österrike. Enligt vissa (utspridda i Wien, efter en couriers ankomst) skall han vid Tergowischt hafva blifvit slagen af de till antalet öfverlägsna Turkarna, hvarpå desse mördat allt hvad lif och anda haft i Tergowischt och han flytt till Österrikiska gränsen, där han blifvit häktad. Enligt andra ryckte Turkarna, med ausenlig magt, upför Schyl- och Alta-strömarna mot Tirgoschill och Rimmik. Vid Dragaschan skulle hafva stått en drabning; då Grekerne, ehuru öfverlägsna Tur-

karna i antal, flydde, sedan de itändt staden, och drogo sig mot Rimnik. Dit hade imedlertid en stark Insurgent-corps dragit sig, och man påstod äfven, att Ypsilanti åtföljt den och alldeles öfvergifvit sin ställning vid Tergowisch. — Enligt bref från Hermannstadt af d. 13 Junii, hade man där underrättelser från Tergowisch ända till d. 7 (således, som det synes, äldre än de ofvan anförda), enligt hvilka Theodor Wladimiresko (hvars häktande sist berättades) blifvit af en Ståndrätt dömd till döden, för förrådiska communicationer med Turkarna, men ej hunnit afrättas, förr än Ypsilantis folk, i raseri, nedhuggit honom. Y. ville samma dag (d. 7) begynna sina operationer mot Turkarna, och man väntade vigtiga händelser.

Enligt andra underrättelser, samlades många främmande officerare till Ypsilanti, som numera gjorde urval bland den stora mängden ankommande trupper, och instack skräpet bland Basilus Carabias fricorps. D. 9 arresterades i Czernowicz flera officerare, som ämnade sig till Y., hvaribland en Fransman, flera Liefländare och Tyskar. (På Österr. gränsen hafva äfven blifvit häktade personer, som upköpt proviant i Ungern och velat föra den till Insurgenterna i Walachiet). De många Ryska officerare, han har, bidraga mest till ökande och bildande af hans armée. Kanimar Sawa skall hafva förenat sig med Turkarna, som åter innehafva Bucharest (som det tyckes, äfven Jassy) och låtit kalla de till Cronstadt flyktade Bojarerna att återkomma.

Till Odessa hafva åter (d. 11 Junii) kommit fjorton fartyg med flyktingar från Constantinopel. Enligt deras berättelse, hade häktandet och afrättningarne icke afstannat. (Sin spanmål hafva Odessa-boarne däremot fått ganska högt betald af Porten). — Då Lord Strangford hade audience och tågade genom gatorna, bevisades honom alldeles ovanlig ära. Lady Strangford skall hafva åtföljt tåget, dock i karlkläder, emedan det icke är förenligt med Turkiska sederna, att fruntimmer visa sig offentligen.

Från en Östersjöhamn hafva, till följe af en privat speculation, vapen afgått till Grekerna.

Spanien. Ryktet om Morillos afsättande vill man tillskrifva Serviles, som förtörnades, att han icke ville beqväma sig att stänga Fontana-klubben.

D. 7 Junii försökte en del af Merinos anhang att öfverrumpla staden Somosierra; men milicen afböjde företaget. Vid en af sina sista träffningar har Merino drifvit Commendanten Valdez på flykten. — Engelska tidningar berättar från Spanien af d. 15 Junii, att allmänna tänkesättet i Andalusien är tvärt emot det constitutionella systemet, och att

där, likasom på nästan hela halfön, man är ledsen och trött därvid. Domstolarne förkunna, utan barmhärtighet, dödsdomar öfver allt, enligt den nya lagen om brott mot constitutionen.

Arméén skall hafva begärt urtima Cortes's kalande, och det tros, att Konungen gifver efter.

Neapel. Man har måst skicka rörliga colouner af Österrikare och Gensdarmer mot en viss Blasio, som anförer missnöjda i Basilicata och röfvar allt, hvad regeringen tillhör, i den "constitutionella arméens" namn. — Alla afsatta officerare, som deltagit i förbundet vid Monteforte, hafva blifvit insatta i fängelser i Neapel och afvaktas där sitt öde. Äfven i provincerna uppsökas uprors-chefer.

England. En tidning påstår, att följande förändringar i Ministären äro bestämdt afgjorda: Canning går till Amiralitetet och Sturges Bourne blir den nya Secreteraren där; Lord Melville går till Irrikes departementet och Lord Sidmouth till Presidents-embetet i Conseilen; Lord Harrowby, hvars hälsa skall vara ganska förstörd, ämnar tillbringa någon tid på fasta landet; Huskisson går till Controll-bureauen och blir ledamot af Cabinettet; Croker blir Öfver-hoffjägmästare.

D. 26 Maji gjorde Wilberforce i underhuset motion om slafhandeln, framställde en tafla, huru denna handel ännu drifves under Portugisisk, Spansk och Fransk flagga, och föreslog en address till Konungen, att H. M. måtte förnya sina föreställningar hos de främmande magterna; om slafhandelns ändtliga afskaffande. Marq. Londonderry framställde, huru Englands hemödanden i detta afseende blifvit motarbetade, i synnerhet af Nordamerikanerne, som väl velat medverka till denna skändliga handels afskaffande, ja hållit kryssare på Afrikanska kusten, men icke velat bestämma sättet för sina fartygs öfverensstämmande operationer med de öfriga nationernas och icke tillåta visitation. Spanska Cortes hade ej eller velat bifalla förslaget om skärpt straff för dem, som drifva slafhandeln. Lord, L. gick in på propositionen, hvilken understöddes af flera de anseddaste talare och slutligen enhälligt antogs.

Italien. I skatet af sistl. månad hade spanmåls-priserna i Toscana fallit till den grad, att alla speculanter på spanmål förlora 30 procent.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

FRÅN STOCKHOLM.

Thorsdagen den 19 Julii.

FRANSKA CONSTITUTIONEN.

(Forts. fr. N:o 23.)

43. **P**residenten i Deputerades kammare nämnes af Konungen, bland fem af kammaren föreslagna.

44. Kammarens sessioner äro offentliga; men det fordras blott fem ledamöters begäran, för att kammaren skall formera sig till hemligt utskott.

45. Kammaren delar sig i bureauer, för att discutera de från Konungen komna propositioner.

46. Ingen ändring (amendement) kan göras i en lag, om den icke är föreslagen eller gillad af Konungen, och om den icke blifvit återremitterad och discuterad i bureauerna.

47. Deputerades kammare emottager alla beskattnings-förslag. Först sedan de där blifvit antagna, kunna de föreläggas Pairernes kammare.

48. Ingen skatt kan åläggas eller upbåras, om den ej är beviljad af båda kammarna och sanctionerad af Konungen.

49. Fastighets-avgift beviljas endast för ett år. De indirecta skatterna kunna beviljas för flera.

50. Konungen sammankallar kamrarna hvarje år. Han prorogerar dem och kan uplösa de Deputerades; men i denna

händelse skall han inom tre månader sammankalla en ny.

51. Intet kropsligt tvång får utöfvas mot en kammarens ledamot under sessionen och under sex veckor före och efter densamma.

52. Ingen kammarens ledamot kan; under sessionen, lagföras eller häktas för brottmål, så vida kammaren ej tillåtit lagförandet, utom då han gripes å färsk gripning.

53. Hvarje petition till någondera kammaren får endast skriftligen framställas. Laggen förbjuder att personligen inför skrancket frambära den.

Om Ministrarna.

54. Ministrarne kunna vara ledamöter af Pairernas eller Deputerades kammare. De äga dessutom tillträde i båda kamrarna och skola afhöras, då de begära det.

55. Deputerades kammare äger anklaga Ministrarna och stämma dem inför Pairernas kammare, som ensam äger döma dem.

56. De kunna ej anklagas för annat än förräderi eller egenmäktiga pålagor. Särskilda lagar skola upgifva arten af dessa brott och bestämna rättegångs-ordningen därför.

Om Domare-magten.

57. All lagskipning utgår från Ko-

nungen. Den utöfvas i Hans namn och af domare, dem han nämner och insätter.

58. De af Konungen tillsatta domare äro oafsättliga.

59. De ordinarie domstolar och rätter, som nu finnas, bibehållas. Ingen ting skall dervid ändras, utan i kraft af en lag.

60. Den nuvarande inrättningen af Handelsdomare bibehålles.

61. Fredslagskipningen bibehålles likaledes. Fredsdomsrarne, ehuru nämnde af Konungen, äro icke oafsättliga.

62. Ingen kan dragas undan sina naturliga domare.

63. Följakfligen kan ej förordnas commissioner och extra domstolar. Härunder begripas dock icke prevotal-domstolarna, i fall deras återställande skulle anses nödigt.

64. Rättegången skall vara offentlig i brottmåt, så vida offentligheten ej är farlig för ordningen och sederna; och i fall så är, förklarar domstolen det genom utslag.

65. Jury-inrättningen bibehålles. De förändringar, dem en längre erfarenhet kunde visa vara nödiga, få ej vidtagas, utan genom en lag.

66. Confiscations-straffet är afskaffadt och kan icke åter införas.

67. Konungen äger göra nåd och mildra straff.

68. Civil-lagboken och nu varande lagar, hvilka icke strida mot denna Charta, gälla till dess de i laga ordning afskaffas.

Enskilda rättigheter, garanterade af Staten.

69. Militärer i tjänstgöring, afskedade officerare och soldater, enkor, officerare och soldater med pension, behålla sina grader, ranger och pensioner.

70. Statsskulden garanteras. Alla slags förbindelser, som Staten ingått med sina borgnärer, äro okränkbara.

71. Den gamla adeln återtager sina

titlar; den nya behåller sina. Konungen gör adelsmän efter behag; men Han förlänar dem intet annat än rang och heder, utan någon befrielse från samhällets bördor och skyldigheter.

72. Heders-legionen bibehålles. Konungen bestämmer den inre regleringen och decorationerna.

73. Colonierna skola styras efter särskilda lagar och reglementen.

74. Konungen och Hans efterträdare skola, vid deras kröning, svärja att troget iakttaga närvarande constitutionella Charta.

Artiklar gällande tills vidare.

75. De deputerade för departementerna i Frankrike, som sutto i Lagstiftande corpsen vid dess sista ajournering, skola fortfara att sitta i Deputerades kammare, till dess de aflösas af andra.

76. Första förnyandet af en femtedel i de deputerades kammare skall äga rum sist år 1816, enligt den stadgade ordningen serierna emellan *).

Vi befalle, att denna constitutionella Charta, förelagd Senaten och Lagstiftande Corpsen, enligt Vår proclamation af den 2 Maji, skall genast meddelas Pairernas och de Deputerades kammare.

Gifvet Paris år e. Ch. b. 1814, och Vårt 19:de regerings-år.

LOUIS.

Sådant är detta den Franska Frihetens palladium, denna i de flesta fall sunda och liberala Charta. Hon anses icke, lika med andra Rikens grundlagar, kunna ändras; hon behandlas såsom der eviga, oföränderliga grundvalen, hvarpå alla andra

*) D. 27 Nov. 1816 indeltes Frankrikes 86 Departementer i fem serier, hvaraf en hvart år väljer nya deputerade.

jemkning underkastade, lagar skola byggas. Icke en bokstaf i henne får rubbas; men hon skall, säga Fransmännen, *utvecklas*, *förklarar*; hennes *anda* skall lifva alla de lagar som stiftas och som kallas *secondära*. Då Deputerades kammare d. 15 Julii 1815 upplöstes och val till en ny anbefalldes, innehöll väl Konungens Ordonnance, att ändringar i Chartan skulle företagas. Men då kammaren åter upplöstes d. 5 Sept. 1816, förklarades bestämdt, att ingen förändring i Chartan skulle företagas. Sedermera har den öfvertygelse stadgat sig, att Chartan är helig, och de, som velat inskränka hennes verkari, hafva proponerat ändringarna under namn af *secondära lagar*. De häftiga, man kan säga våldsamma, debatter, som i Franska national-församlingen rådt dessa sista åren, hafva just haft till thema, att påstå eller bestrida, det en föreslagen lag gjorde ingrepp i Chartan.

(Forts. e. a. g.)

UTPLÅNDSKA NYHETER.

Turkiet. Insurgenterne från Peloponnesus hafva redan (heter det från Bulgarien af d. 2 Junii) framträngt till Thermopylae. Turkiska trupperne i Livadien hafva måst utrymma Athen, Thebe och Salona. Resningen har sträckt sig till tolf timmars väg hitom Larissa i Thessalien. Allt bådär, att Macedonien snart torde blifva krigstheatren. — Hela Epirus (såga andra underrättelser) är i full resning. Hvert häldst Armatolis komma, låta de alla Turkar springa öfver klingan, bränna moschéerna, och "dödsängels syns förkunna Mohammeds tjänare deras sista stund". — I Morea har det skrämda folket, efter motgångarna vid Patras och Corinthus, åter repat mod och sedermera segret i alla drabbningar. Karitoni, Dimitzana, Gastuni och alla orter i Messenien äro rensade från Turkar. De förenade Argiverne och Arkadierne hålla Castellet i Tripolizza strängt inneslutet. Koron, Mothon, Navarin och Arcadia måste gifva sig af brist, då Grekerne på sjösidan bortsnappa all tillförsel och kryssa ända in på alla Moreas redder och hamnar. Turkarne voro (så berättas från London af d. 3 dennes) i besittning af Patras, som dock var endast

en askhög; äfven hade de återtagit Argos och Corinthus, sedan de fördrifvit Grekerne. — I Mesolungi, Anatolica och alla orter i Etolien (heter det från Cephalonia d. 25 Maji), svajar krigsflotan. Salona har blifvit Armatoliernas högkvarter. All sin spanmål, sin boskap och sina hästar föra de in i bergstrakterna, utom den krets, fienderna kunna åtkomma. — På Joniska öarna ske subscriptioner för Grekerne på fasta landet, och samlas betydliga bidrag i penningar, varor och till och med trupper. — Ett Grekiskt krigsfartyg (berättas det från London) har skjutit på Engelska fregatten Revolutionaire, hvarvid flera man blefvo sårade och 4 dödade. Anledningen kände man icke bestämdt. Grekernas fiendtliga tänkesätt mot Engelmännen i allmänhet skall hafva föranledt Engelska regeringen att öka sin styrka på Joniska öarna. Två Sloops och några af de bästa regimenterna afgå från England till nämnde öar, hvilkas innevägnare ifrigt längta att få göra gemensam sak med Grekerne; men deras frihet är icke förenlig med Engelska politiken.

Underrättelsen om Grekernas nederlag vid Foksehan bekräfta sig. De sårade söka sin tillflykt i bergen eller öfver gränsen. Kantakuzenis corps var med i träffningen; den var 1000 man stark och förlorade mycket, i synnerhet all proviant och munition. Imedertid drogö Turkarne ingen fördel af sin seger och framryckte blott till Adzad. Kantakuzeni lät i Bacen tillkännagifva, att han, för exemplets skull, ämnade låta hänga alla Bojarer, som vore hans sak obehägnad. Han afskickade äfven 50 man, för att gripa Spatar Petraki Stuzzo, som bidragit till Grekernas nederlag vid Foksehan. — Enligt samma underrättelser, skulle Jassy ännu vara i Grekernas händer, och många utländska officerare där hålla på att öfva dem i vapen. Alla broar på vägen till Jassy voro uprifna, för att hindra Turkarna, som sades anrycka, 6000 man starka.

Berättelsen om Ypsilantis nederlag och Turkarnas intåg i Tergowischt läser däremot vara osann (så berättas från sjelfva Wien). Y:s armée skall verkligen hafva vuxit till 25,000 man, hvilka äro väl väpnade och klädda samt fullkomligt på Europeiskt sätt disciplinerade och exerceerade. Det selas ingalunda artilleri, och i moralisk styrka är denna armé visserligen långt öfver Turkarna, då nästan alla de Grekiska ynglingar, som i sednare tider gjort sin bildning vid Europeiska universiteter, ställt sig under en anförars fanor, hvilken redan under befrielse-kriget i Tyskland 1813 förvärfvat ära. Om därför Ypsilanti tills nu spelet en försiktig Cunctators role, så är grunden dertill ingalunda något medvetande af egen svaghet, utan tvärtom hoppet

att genom det vidtagna sättet desto säkrare besegra Turkarna. Detta förhållande är nog beräknadt efter kändedomen af hans fiender, hvilkas första anfall visserligen är förfärligt, men hvilka icke duga till att hålla ut, och hvilkas mod och kraft i längden domnar.

Det påstås, att en Rysk flotta under Amiral Greigh utrustas i Svarta hafvet. (Den flotta, som är utrustad i Cronstadt, skall, enligt underrättelser från Petersburg, under Amiral Crown företaga de vanliga sommar-öfningarna i Östersjön. Det är imedlertid märkligt, att till dessa öfningar, som annars företagas med få fartyg, nu skola användas flera linieskepp och fregatter).

Spanien. D. 20 Junii var den beväpnade styrkan i alla Madrids kvarter upbådad och talrika patruller genomtågade staden; men allt förblef ändock lugnt. Gen. Copons hade låtit anslå en proclamation, som förmanade borgarne till stillhet och moderation. Öfver anledningen till allt detta gifvas tusen olika gissningar. Den skrifvelse, hvori Quiroga undanber sig den honom erbjudna års-pension, slutas med de stolta orden: "Så länge Spanjorerne äro fria, behöfver jag intet; och om de uphörde att vara det, så skulle Antonio Quiroga ej öfverleva sådant." Gr. Torreno yttrade sig deremot i Congressen: "En medborgare bör ej vilja synas ädelmodigare, än nationens representanter äro." — Öfverste Rotaldo har i Fontanaklubben beskyllt Frimurarne att arbeta på Constitutionens öfverändakastande. — Gen. Empecinado har erhållit befallning att återvända till Zamora och att lemna befälet öfver trupperna till Öfversten Escario. Svåra angifvelser emot honom hade så väl ifrån Escario, som Öfversten Manzanares, begge mycket unga personer, inlupit; men Castiliska folket är honom ogement tillgifvet.

Cortes, som troddes komma att uplösas i slutet af förl. månad, och åter sammanträda i October, hafva redan valt sitt beständiga utskott, bestående af Deputerade Vallejo, Calatrava, Martinez de la Rosa, Guttierrez Acuna, Guttierrez Tiral samt Generalerne O'Dali och Pauli.

Från Neapel hafva åter flyktingar ankommit, hvilka utsprida häftiga beskyllningar emot Pepe, som vill resa till London.

England. Ferguson frågade i Underhuset d. 30 Junii, om man ämnade låta kröna Drott. eller ej. Marq. af Londonderry yttrade sig, att Drott. fordrat detta som en rättighet, hvilken Hon likväl, efter hans tanke, ej ägde, utan berodde sådant af Kronans godtycke, och sålunda kunde Ministrarne

icke tillstyrka det. Ferguson frågade, om Drott. ombud eller Kronans lagfarna rådgifvare deröfver blifvit hörde. — Marquisen trodde sig ej sitta der, för att besvara hvarje fråga. — Hr. Denman: Den ädle Lorden sitter här som Parlaments-Ledamot, ehuru annars Hemligt råd, och är skyldig att svara på statsfrågor, och i synnerhet på allt, som rörer Kongl. magten. Han sjelf kunde förklara för Huset, att det enda svar följt på Hennes M:ts anhållan, att Kronans lagfarne Embetsmän skulle tillfrågas, hvaröfver han likväl måste förvänas, då han ej kunde anse utelämnandet af Hennes munnatur kyrkobönerne för annat än en virtuel förklaring, att Drottningen ej skulle krönas, hvaremot deras närvarande betänklighet tydligt bevisade Drottningens rättighet att uti Hemliga rådet, genom Sina rådgifvare, deröfver höras. — Marquisen afböjde alla sådana deduktioner med eftertryck, och förklarade, efter häftiga debatter, att saken ännu diskuterades i Heml. rådet och att han ej ville squallra ur skolan.

Frankrike. D. 29 Junii framställdes, i Deputerades-kammaren, af Mr. de Vaublanc utskotts-betänkande angående Censure-lagen, hvars uphållande han föreslog, "i stöd af de anförda grunder och Chartans bokstafliga innehåll". En stor mängd anmälde sig att tala mot och med. De häftigaste Ultras och Liberala ämnas tala emot förslaget.

Det är rätt lustbart att se, huru Ultras-bladen, vid striden mellan deras Christendom och Ultra-monarkism, icke kunna förlikas, i fråga om de Grekiska affärerna. Quotidiennie är afgjordt Turkisk, Journal des Débats något Grekisk, Journal de Paris (likasom mången annan Journal) i dag det ena, i mårgon det andra.

Tyskland. Franska blad berättas, att viktiga arresteringar skett i Warschau och West-Preussen.

Norrige. Thingen hafva i flera dagar hufvudsakligen sysselsatt sig med enskilda mål.

Ryska General-Consuln i Norrige har gifvit regeringen tillkänna, att Rosenkilde är afsatt från sitt embete såsom Rysk vice Consul i Stavanger.

Rättelse:

I några exemplar af sista Numer, pag. 95, första spalten, 8:de rad, upifrån, står 100; läs 1000.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

FRÅN STOCKHOLM.

Måndagen den 23 Julii.

FRANSKA CONSTITUTIONEN.

(Forts. fr. N:o 24.)

Därföre att Chartan är så kort och blott nämner vissa väsendliga rättigheter, utan att bestämma formerne vid deras skyddande, har lagstiftningen sedermera varit ganska sysselsatt med lagars stiftande och en mängd saker, dem vi och andra constitutionella folk anse såsom nödvändiga ingrediencer i grundlagarna, hvilka lättare kunnat ändras eller nyskapas af en segrande faction, än som nyttigt varit. Svårigen kan man här invända, hvad Englands exempel synes bevisa, att grundlags-stiftningen utan våda kan behandlas lika lätt som annan lagstiftning. Englands constitution är så gammal, ej på pergamentet, utan i folkets sinnen, dess grunder, de enkla första grundvalarne (de samma, som genom Chartan stadgas för Fransmännen — då man nemligen undantager vissa saker, dem tiden och läget infört i Chartan) äro så sammanvuxna med alla folkets begrepp, att de lika litet kunna ändras, som de någonsin äro skrifna. Frågar man en Engelsman, på hvad documenter han grundar sin rätt att icke arbiträrt behandlas, att tala hvad han tänker, äfven om regeringens åtgärder, att sjelf eller genom ombud deltaga i lagstiftning, att dömas, som han kallar det,

af Gud och sitt fädernesland m. m. — så förvånas han öfver frågan, likasom om man frågat honom, hvarföre solen går up i öster, hvarföre strömmen flyter nedföre berget och icke upföre. Det synes honom en lika stor naturnödvändighet, det ena som det andra; han behöfver inga documenter, att bestyrka de enklaste af alla grundsatser. I en stat, där tiden så ingjutit och ingrafvit grunderna för lagen i folkets sinnen, är ej farligt att lemna grundlagarna utan större garanti än alla andra lagar; intet parti vill eller vågar antasta dem, åtminstone icke förr än en ändrings nödvändighet har alltför tydligt visat sig för hela folket. Annorstädes åter, där de första grunderna för samhällets sammansättning icke ännu hunnit stadga sig, torde det vara vådligt att lemna grundlagarna i samma belägenhet som andra lagar, i afseende på de gamlas uphäfvande och nyas stiftande. Detta har dock skett i Frankrike. Lagarna om val sättet, om Tryckfriheten m. fl. äro härpå exempel. Man har till och med klagat, att i viktiga ämnen, som åtminstone varit föremål för lagar, kanske bordt vara helgade genom Chartan, blifvit stadgadt genom blotta Kungliga Ordonnancer. Med ett ord: ytterlighet torde vara å båda sidor. Å den ena icke stadgad möjlighet att på constitutionel väg göra någon, äfven den nödvändigaste, förbättring i en ofullständig Char-

ta, som ensam äger värdighet af grundlag; å den andra möjlighet för en kanske vilseförd, kanske egennyttig, pluralitet att i all brådska och på constitutionel väg förändra lagar om de aldraviktigaste punkter, hvaromkring friheten vänder sig. En liten del af constitutionen fastfrusen, om manså får säga; en mängd af viktiga delar däremot allt för handlost lemnade.

Vi vilja genomgå de viktigaste punkterna af Chartan, se huruvida de öfverensstämma med hvad man vanligen betraktar, såsom hörande till ett constitutionelt system, och uppgilva de märkligaste tillsatser och utvecklingar genom secundära lagar.

Hvad som möter betraktaren af Chartan, är den oinskränkta religionsfriheten, hvilken i ingen constitutionel stat, utom Norra America, finnes större. Önskligt blott, att den sant liberala anda, som råder i Chartan, måtte äfven råda i verkställigheten. Missionerne, som skyddas, och blodbadet i Södra Frankrike, som icke straffas, äro bedröfliga tecken, att Chartans anda icke kan göra sig gällande. En gammal faction, icke vis af långa lidanden, arbetar på återinförande af medeltidens intolerance och understödjes af en annan faction, som väl i det hela icke bekymrar sig om religionen, men vill hafva mörker, emedan mörker är våldets enda element.

Lagstiftningen är, likasom mycket annat, till sina beståndsdelar bildad efter Engelska mönster. Den utgöres, såsom där, af Konung, en Pairskammare och ett underhus eller Deputerades kammare. Hvad som tyckes långt skildt från Engelska systemet och vida mindre liberalt, är att Konungen ensam äger proponera lagar, då däremot i England just Konungen icke proponerar. I sjelfva verket är dock skilnaden endast skenbar. Englands Ministrar

sitta i kamrarna och framlägga Konungens vilja, fastän i sitt namn. I Frankrike kunna kamrarne begära proposition om en lag och föreslå dess innehåll. Konungen kan då neka eller bifalla proposition. I förra fallet är saken den samma, som när Konungen i England vägrar sanction åt en bill. I sednare fallet är det äfven i grunden samma sak, blott med den skilnad, att målet tager en omväg: först föreslås af kamrarna, sedan proponeras af Konungen och åter antages af kamrarna.

Art. 27 är, genom flera sednare beslut, ändrad eller utvecklad, likasom hela kapitlet om Pairskammaren (Riddarhus-Ordnungen). Genom kunglig Ordonnance af d. 19 Aug. 1815, är alla Pairers värdighet, både de då varandes och alla deras, som sedermera nämnas, förklarad ärftlig. Kongl. Ordonnancen af d. 23 Mars 1816 bestämmer sättet för de Pairers inträde i Kamraren, hvilka ärft värdigheten. Först sökes hos Konungen tillåtelse att göra rättigheten gällande; sedan sökes inträde hos Pairskammaren, och framläggas de handlingar, hvarpå rättigheten grundas, jemte en lista på tolf Pairer, dem den nya Pairen valt till sina löftesmän. Bland dessa tolf uttagas, genom lottning, sex, hvilka enhälligt på sin ära skola förklara, att den nya Pairen är värdig, om han skall få intaga sitt säte. Detta stadgande har (säger en berömd författare) i det hela gjort arfsrätten till Pairskapet för litet trygg; ett rådande parti skulle kunna en dag lyckas att utesluta män, hvilkas rätt vore obestriddig, men hvilkas tänkesätt misshagade. Magten är ännu icke missbrukad, men den skulle kunna blifva det i en framtid. Och huru farligt vore det icke, i fråga om en Pairskammare, som utom sina öfriga dyra pligter, har den höga bestämnelsen att vara Domstol i frågor mel-

lan regeringens organer och folket, äfven som i högmål. *)

*) Alla brott eller stämplingar, af hvem som helst, mot Konungens, Drottningens eller närmsta thronarvingens person, höra under Pairsnas domvärjo. Brott mot statens säkerhet höra äfven dit, om någon af de anklagade är Prins af blodet, Pair, Biskop, Marskalk, en af kronans och hofvets högsta embetsmän, tjänstgörande Capitaine-Lieutenant, Stats-Secretärer, Ambassadör och Minister vid främmande hof, Commenderande General eller Amiral, Gouverneur öfver colonierna och militär-divisioner i tjänstgöring. — I oroliga tider kan denna domstol, hvars rättegångssätt nödvändigt är så ofantligt långsamt, få mer att göra, än den möjligtvis medhinner.

(Forts. e. a. g.)

UTLÄNDSKA NYHETER.

Turkiet. Genom en till Leipzig ankommen skrifvelse af d. 24 Junii, har man erhållit underrättelse om ett slag mellan Ypsilantis trupper och Turkarne vid Ibraïl, hvarvid desse sednare skoldit ett fullkomligt nederlag och förlorat 8000 man i döde eller fångne o. s. v.; hvilket likväl torde fordra bekräftelse. Deremot säger en Österrisk Tidning, att de från gränsen af Walachiet inlöppande underrättelser icke lemna något tvifvel om Ypsilantiska corpsens nära förestående upplösning. Likväl medgifver denna Tidning, att det, genom postgångens afbrytande, felas densamma nya underrättelser. Vidare heter det: "Jassy blir ömsom oöccuperadt och utrymdt af smärre afdelningar af den Grekiska corpsen. Nyligen inryckte der Kantakuzeno; men när de Ottomanniska trupperne vunnit den omnämnda fördelen öfver en Ypsilantisk corps vid Dragaschan, synas Grekerne åter hafva utrymt hufvudstaden i Moldau; till gränserne ankommo hundradetals af dem; och Kantakuzeno sjelf skall under förklädnad hafva försvunnit utur Moldau.

Efter nämnde slag trädde Kanimar Sawa i underhandlingar med Turkiska Generalerne och förändade sig med dem. Turkarne fullföljde nu sina vunna fördelar. En af deras corpser stötte vid Bieka, en fyra timmars väg från Rimnik belägen by, på Nicolaus Ypsilanti, och det kom till en träffning, som hastigt utföll till Turkarnes fördel,

då alla ännu med Grekerna förenade Albanesare och Pandurer gingo öfver och lemnade deras vapen och trosförvandter i sticket. Nic. Ypsilanti försvarade sig med ungefär 300 man, som likväl, till större delen, blefvo fångne, och han skall blott med 17 man hafva räddat sig. Insurgenternes endast af 6 canoner bestående artilleri är i Turkarnes händer. Under denna afgörande strid var Alex. Ypsilanti med sin corps upstald 2 timmars väg från slagfältet; då han erfor sin brors nederlag, drog han sig tillbaka till Rimnik, hvarest, som det synes, Pandurerne och Albanesarne och en del af hans lilla armée äfven öfvergåfvo honom; man vet ännu ej med visshet, hvad parti han tagit. Desertörer af hans corps påstå, att han är sinnad att med kvarlevan af sitt folk innesluta sig uti det i Woultchaner-distriktet belägna klostret Kosia och derstädes afvakt Turkarne. Desso uttryckte vid samma tid under Serdar Aga utur Widdin öfver Krajowa, hvarest en Grek, Michal Oglu Tschelibi, hvilken 2 månader förut begifvit sig från Constantinopel till Walachiet och derstädes hade sammanrästat en corps om 600 man, skall hafva blifvit alldeles slagen och hans corps skingrad. Likväl herrskade, efter sednaste underrättelser från Bueharest, det fullkomligaste lugn dersammastädes. Den nyligen utnämnde Hospodarens, furst Kallimachis, Kaimakan har mottagit regeringen och Beschis Beschhaga har befälet öfver garnisonen.

Till följe af nyare underrättelser från Skoleni, skall Kantakuzeno, då han blef underrättad om en betydlig Turkisk corps's anryckande, hafva nerlat sin befattning som Grekernes anförare i Moldau, och med sina skatter begifvit sig incognito till Besarabien. Många Greker skola hafva följt hans efterdöme, men icke dess mindre är ännu ett betydligt antal af dem i Jassy, hvilket af en viss Fabeck öfvas i vapen och skall hafva beslutit att bjuda Turkarne spetsen.

Turkiskt kavalleri skall, enligt samma underrättelser, redan framträngt ända till Herlen; men det drog sig åter tillbaka, sedan tvenne Greker fallit. Samma berättelser säga, att en Turkisk corps ifrån Waslin sat sig i rörelse mot Jassy. — Ypsilanti skall hafva kvarlemnadt en anseelig besättning i det förskansade Tergowischt, men begifvit sig sjelf med största delen af sina trupper till Plojest, och äfven der förskansat sig.

Enligt andra underrättelser från Wien af ungefärligen samma ålder skall deremot Ypsilanti, sedan den 8 Junii, i trakten af Tergowischt dagligen hafva varit i handgemäng med Turkarna, och rykte gick om en seger, som han vunnit öfver dem.

Från Janina har direct underrättelse af den 2 Junii inlupit, hvarigenom man nu åter vet, att Ali Pascha ännu lefver och fortfar i verksamhet. Han skall den 1 åno hafva vunnit några fördelar öfver Turkarne. Ypsilanti har, genom de Walachiska corpser och Pandurer, som Theodor bildat, erhållit en betydlig förstärkning. Greker och Walacher inse nu mera, huru ytterst nödvändigt det för dem är att sluta sig nära till hvarandra. Till följe af icke bekräftade underrättelser från Hermanstadt, skall Ypsilanti verkligen hafva upbrutit emot Bucharest, för att angripa de der concentrerade Turkiska trupperne. Vid floden Chalomitza, der Ypsilanti, som lemnat Tergowischt, intagit en stark ställning, föreföllo dagliga skärmysslingar. Slutligen skall det hafva lyckats Grekerne att drifva Turkarnes högra flygel vid Korolunga öfver Donau och den venstra åt Obilescht i granskapet af Bucharest. Ypsilanti skall ännu hafva sitt högkvarter vid Chalomitza, men hans förposter på venstra Donaustranden hafva framträngt från Korolunga ända till Obilescht.

Från Corfu har man underrättelser till d. 8 i förra månaden; regeringen derstädes har kungjort, att Engelska Escadren i Arkipelagen blott är bestämmd till skyddande af Brittisk egendom och af Brittiska flaggan, och för öfrigt skall iakttaga den strängaste neutralitet. Engelska regeringen har beslutit att icke låta Barbareeksfartygen komma närmare än 40 Eng. mil väster om Ioniska öarna, enligt 1800 års tractat. Grekiska fartygen hafva således fritt spel utmed Grekiska vestra kusten.

Till följe af underrättelser från Grekland skola samtliga öarne i Arkipelagen afsända deputerade till ett slags congress, som skall församlas på Morea. Det skall vara fråga om uprättandet af en Grekisk central-regering.

Grekerne i Livadien skola å nyo hafva haft fördelar öfver Turkarne emellan Larissa och Melitta, och drifvit dem tillbaka till Joannina Platamona (i hafsviken vid Thessalonika). I söder skola de hafva framträngt öfver Livadien och vara i stånd att räcka Grekerna på Morea handen. Öfver 1200 väl beväpnade Greker hafva, under en annan Furst Kantakuzeni, afseglat från en hamn i Adriatiska riken och väntades i Maina, dit stora försändningar af gevär, krut, och kanoner komma. En Grekisk flottilj har lemnat hafsviken vid Koron och Napoli och satt sig i gemenskap med kryssarne i hafsviken vid Enzia. Den förenade flottiljen seglade till Archipelagen, för att tränga igenom till Heliesponton. Dessa kapare-fartyg skola redan bemäktigat sig en mängd Turkiska priser. Efter allt

utseende försöka de att erhålla en ståndpunkt på Lemnos, för att därifrån kryssa i hafsviken vid Contessa och Saros. Alla Ætoliska fartyg föra nu korsteknet i deras flaggor, och lemna lifsmedel åt kaparne, som, 20 till antalet, svärma omkring Morea. Ett till Livorno från Alexandria ankommet skepp har vid kusterna af Karamanien blifvit visiteradt af Grekiska skepp, som togo 2000 till Morea ämnade Turkar. I Maina firades en seger, som Grekerne vunnit, vid ett Turkarnas utfall från Tripolizza, då 500 af dessa föllo och en Bei togs. Grekerne hafva äfven tagit ett Turkiskt skepp, som skulle föra i landsflykt Scheik Islam, hvilken fallit i onöd, emedan han vågat tala till Grekernas fördel. Han bemöttes af Grekerna med stor aktning och fördes till Hydra; men alla andra Turkar på skeppet slagtades. — Communicationen mellan Constantinopel och Egypten är alldeles stängd.

I Epirus bibehåller sig Ali, och de christna tillkämpa sig dagligen nya fördelar.

St. Helena. Napoleons död är redan bekant. Sjukdomen var kräfta i magen. På St. Helena kommer han att begrafvas.

Napel. En Fransk tidning berättar, att Österrikarne bereda sig att storma Civitella del Tronto, där Öfverste Pepe ännu skall försvara sig.

England. Drottningens ombud hafva haft företräde i Conseljen och talat för Hennes rättighet att krönas. Beslut var ännu icke fattadt.

Norrige. Storting d. 10 dennes. Öfverläggningar och beslut, angående den uphäfna Riksbankens räkenskaper och dess sedlars gångbarhet. — Val till Embetsmän: President Amtm. Sibbern; Vice Pres. Amtm. Falsen; Secreterare Sorenskrifvare Landmark. Sibbern afsade sig och Assessor Arntzen valdes till President. — Förordnades flera ledamöter i Utskottet för uppgörelsen med Danmark.

Lagthing d. 11. Beslöts till Odelstinget återremittera (med anmodan att till handlingarna lägga) förslaget om afgift af Norska skepp till Svenska och Norska kyrkan i London.

Odelsting S. D. Beslöts, att införsel-tullen för utländsk spannmål betalas i silfver. Den föreslagna taxan bifölls och beslutades, att Kongl. Maj: äger, efter sig yppande omständigheter, för hela riket eller vissa districter nedsätta tullen.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

FRÅN STOCKHOLM.

Thorsdagen den 26 Julii.

FRANSKA CONSTITUTIONEN.

(Forts. fr. N:o 25.)

En Kunglig Ordonnance af d. 25 Aug. 1817 (hvilken de liberale dock betrakta såsom både inconstitutionel och skadlig) stadgar, att alla Pairer som framdeles utnämnas, skola hafva stiftat Majorater; äfven som alla då redan varande Pairer, *anmodades* att stifva dylika. De Majorater, hvilka medfölja Hertigstiteln, skola gifva 30,000 Fr. i ren inkomst, Marquisers och Grefvars 20,000, Vicomters och Baroners 10,000. I fråga om titlar, är stadgad i likhet med hvad i England gäller: En Hertigs äldsta son heter Marquis, hans andra son Comte; en Marquis's äldsta son heter Comte, hans andra son Vicomte o. s. v. I Kammaren sitta Pairerne, vid högtidliga tillfällen, efter sina titlar: Prinsarne af blodet på en bänk, Hertigarne på en o. s. v. Andeliga Pairer sitta främst på den bänk, dit de höra, i kraft af sina titlar. Denna rang mellan Pairerna, i följd af deras olika feodala titlar, icke påbudet af Chartan, utan genom en Kunglig Ordonnance, anses af liberala författare äfven såsom inconstitutionel.

Hvad man ansett lika inconstitutionelt och mera vådeligt, är sjelfva majorats-inrättningen. Förordningen därom (den ofvannämnda Ordonnancen af d. 25 Aug. 1817) säger,

att ingen kan blifva Pair, om han icke förut stiftat ett majorat. Detta innebär, att majorater (industriens, jemnlighetens undergång) äro tillåtna, tvärtemot Chartans anda, äfven utom Pairskammaren, och att man, för att blifva Pair, skall, tvärtemot Chartans ordalydelse, förut vara Adelsman genom stiftande af ett Majorat. *)

Ett stort fel i Pairskammarens författning är bristen på publicitet. Visserligen tryckas protocollerna; men dessa gifva ett ofullkomligt begrep om öfverläggningarnas gång, så länge det händer i Franska kammarna, så som i vissa stånd vid Svenska Riksdagen, att protocollerna ändras och stympas — och just de stängda dörrarne hafva väckt första tanken på möjligheten af ett sådant förfarande. Ett segrande parti styrer besluten, men skall icke hafva någon magt öfver de påstående och uplysningar, dem minoriteten framlägger. Hvarje nationens representant äger rätt att lå sina ord ostympade framlagda inför nationen och sin tanka bedömd af henne, om han ock är ensam därom. En dag torde Frankrikes Pairer sjelfmant öppna sina dörrar, likasom Englands Lorder gjort, ehuru äfven där finnes en författning däremot.

Franska folkets *Deputerades kammare*

*) Jemförligt med det bekanta brefvet om surnumerair-Cornetter.

är aristocratisk, säger en författare, emedan den måste väljas bland de rika och ålderstigna, och emedan de väljande redan måste betala 300 Francs directa skatter och vara 30 år gamla. Det demokratiska elementet i statsbyggnaden finnes således icke i lagstiftningen. Detta är så mycket farligare, som det icke eller finnes i local-styrelsen; ty municipal-inrättningen, som utgjorde revolutionens grundpelare och derigenom ådrog sig ett oförtjänt hat, finnes kvar endast till namnet; regeringen nämner alla local-embetsmän. Bland Frankrikes 30 millioner invånare finnas blott 94,000 valmän (75,000 Arrondissements- och 19,000 Departements-valmän, efter 1820 års vallag), 20,000 valbara och 430 deputerade *)

Man måste tillstå, att, om ock endast de förmögne äga att välja och endast de rike att väljas, så är valrättigheten likväl icke fästad vid privilegier och gamla orimliga vanor, såsom i England, där den mest uplysta och förmögnaste man icke får välja något ombud, i fall han icke råkar att bo i en stad, som fordom ägt välmåga och valrätt, men däremot några eländiga fiskare utse en nationens representant, i fall de upslagit sina nästen ibland privilegierade ruiner, hvilka dessutom ofta ägas och commenderas af en magnat i lagstiftningens andra afdelning. Detta lemna rum åt det smutsigaste af allt inflytande, köp för contanta pengar, hvilket icke bör kunna äga rum i Frankrike. Det inflytande däremot, som i sistnämnde land kän äga rum, är det egna interessets, i fråga om sjelfva saken.

*) Deputerades antal har ofta blifvit förändradt. Det var först 262 (Chartans stadgande är obestämmt, då de deputerades antal under revolutionen och Napoleon varierat i högsta grad); år 1815 kallades 335 deputerade. Sedan blefvo de 258, hvilket fortfor till sistl. år, då de 172 departements-deputerade tillkommo.

Det stora loford måste man dock lemna Franska vallagen, att den lemna rum blott åt ett enda enskildt interesse, spridd öfver hela landet, nemligen rikedomens; då däremot i andra länder en mängd andra enskilda intressen gör sig gällande, ja, såsom här, särskildt representeras. I Frankrike väljer icke jordbrukaren särskildt sina ombud, köpmannen sina, en klass löntagare sina; på stad och landsbygd är ingen skilnad; den, som genom sin förmögenhet anses oberoende och i stånd att vara uplyst, afgifver sin röst, han må för öfrigt vara af hvad yrke som häldst.

Men om ock principen är riktig, så synes dock tillämpningen oriktig; just denna egendoms-grad är säkerligen för högt bestämd. Och hvad som måste vara falskt, är stadgandet om sjelfva representanternas rikedom. Den väljande bör hafva en viss egendom, för att vara fästad vid landets intressen; men därmed är ock all nödig säkerhet vunnin. För den, som icke väljes, behöfva säkerhets-mått och vilkor stadgas; för den, som väljes, är de väljandes förtroende vilkor nog; allt stadgande om ålder, egendom, yrke o. s. v. är och blifver ett band, som mången gång hindrar de väljande att taga den, som de finna skickligast, och däremot tvingar dem att taga bland några män, af hvilka möjligtvis ingen förtjänar eller äger deras förtroende. Detta är alldeles såsom fordom i Rom, där Plebejerne fingo välja Consuler, men måste välja dem bland Patricierna. De skulle taga en fiende, det visste de; frågan var blott att få den minst bittre.

Till någon del är det onda afhjulpet därmed, att i de departementer, som ej äga 50 invånare, hvilka betala 1000 Fr. i directa skatter och äro 40 år gamla -- och departementer finnas, som äga knappast en

sådan -- kompletteras antalet med sådana, som näst dem betala mest. Men mot ett otillräckligt antal valmän finnes icke stadigt något medel.

(Forts. c. a. g).

UTLÄNDSKA NYHETER.

Turkiet. Underrättelserna om Ypsilanti och rörelserna i Moldau och Walachiet äro mera stridiga än någonsin. Nyheten om hans seger öfver Turkarna uprepas från flera håll; Grekiska handelshus i Amsterdam påstå sig hafva fått bekräftelse derpå. Greker i Odessa (heter det från Main af d. 10 dennes) veta att tala om sina landsmäns segerrika träffningar i Walachiet. Man nämner en stor seger vid Ibrail och hela Turkiska besättnings tillfångatagande. Denna träffning skall hafva stått d. 3 Junii. Petersburgska krigstidningen af d. 29 Junii medgifver väl Galacz's och Bucharest's besittande af Turkarna samt invånarnes nedsablande, men säger: "imedlertid synes oss Grekernas återstå vara planmässigt och dess resultat att afvakta." - Däremot heter det från Wien af d. 2 dennes: "öfverensstämmande underrättelser från Kronstadt och Hermanstadt innehålla, att Ypsilantis plan att slå sig igenom till Servien blifvit tillintet gjord. En afdelning af hans trupper, under hans yngre brors befäl, har, genom Walachiska böndernas förräderi, blifvit kringrand och förstörd. Bland 400 af den så kallade Heliga corpsen, hvilka befunno sig vid denna afdelning, föllo alla utom 16. Med dessa flydde Y., efter ett låfångt försök att taga lifvet af sig. Alexander Y. sjelf skall hafva, med en 600 man, inneslutit sig i ett kloster vid Rimnik. Nära 20,000 af Moldaus och Walachiets invånare voro redan såsom slafvar aförda till det inre af riket. På sådant sätt kan det ej fela, att lugn, nämligen grafslugn, återkommer i dessa länder." (Detta motsäges dock af nyare underrättelser, som redan äro meddelade). Från Wien skrives af d. 7 dennes: "enligt säkra underrättelser från Hermanstadt af d. 28 Junii, synes kriget i Moldau och Walachiet vara så godt som slutadt. Furst Ypsilanti (Alexander?) skall, enligt de på gränsen truppvis ankommande Hetairisters utsago, hafva flytt och, före detta förtvifvade steg, formligen upplöst denna corps(?). Endast strödda hoppar af Arnauter voro ännu i handgemäng med Turkarna, hvilka redan innehade största delen af Walachiet."

Ryktet förnyas, att en Rysk armée redan inryckt i Moldau. Från alla håll, till och med från Wien, framställes kriget mellan Ryssland och Porten såsom oundvikligt. Så anses det i Odessa. De Österrikiska stats-papperen hafva fallit, emedan man blifvit öfvertygad, att kriget mellan Porten och Ryssland är oundvikligt, och att Österrike kanske deltaga däri. ("Österrikiska trupperna i Banatet sätta sig i rörelse, och deras operationer skola ske i öfverensstämmelse med Portens," säger en Neapolitansk scribent.) "Omisskännligt," så heter det från Wien, "vore i sådant fall försynens finger. Genom hofsamhet och benyttjande af de Europeiska hovens nu varande fredliga tänkesätt, skulle Turkarna kanske ännu en gång hafva undgått den hämnande Nemesis; men i dess ställe hafva de med obeskrifligt raseri gjort allt, hvad som kan revoltera mänskligheten och på det djupaste förnedra Christna religionen. I första dagarna af Junii skola i Constantinopel nya grafksamheter vara förförade mot de Christna. Hundradetals olyckliga slagtoffor blefvo på gatorna mördade. Då Sultan tyckte, att det gick för långsamt med Grekernas utrotande, hafva, på hans befallning, de Christnas barn och kvinnor blifvit, i afdelningar af 150 till 200 stycken, på små fartyg utförda på sjön och sänkta i bottnen. Greker, som läto se sig på gatorna, blefvo dessutom mördade af pöbeln; ingen kunde vidare utvandra. Polisen har blifvit eftergifnare under Beirams-festen, så att pöbeln plundrat budar och tvungit alla affärer att uphöra. En Rysk köpman blef mördad framför sitt hus. (Uppgiften angående Beirams-festen måste vara falsk; ty denna fest skulle börjas först d. 2 dennes). Strogonow gjorde föreställningar, men bevärdigades icke ens med svar. Nyare underrättelser, som gå till d. 14 Junii, innehålla, att Porten ej vidare visade Ryska Ambassadören någon aktning, ja syntes med flit förolämpa honom. Han hade flyttat ut till Buyukdere. Danesi har, oakadt alla Stris föreställningar, blifvit afriktad. Detta måste så mycket mer gå Str. till hjertat, som han var skuld till D:s olycka; denne hade, blott på hans försäkringar om skydd, kvarblifvit i staden. Dessa alla underrättelser hafva i Odessa gjort den största sensastion och föranledt ett anslag på knutarna, i anledning hvaraf alla ansågo krig oundvikligt." Detta bekräftas genom directa bref från Constantinopel af d. 12 Junii, som säga, att Strogonow afbrutit all communication med Porten och flyttat på landet; att hans effecter voro kvar i staden och bevakades af regeringen; att Porten sändt två courierer till Ryska Kejsaren, att, som det tros, begära en annan Minister i S:s ställe.

af den Turkiska flotta, åtta segel stark, som utlupit, hafva Grekerne tagit fyra skepp och blockerat två i en liten hamn utom kanalen; endast två hade återkommit till Constantinopel. Från Italien berättas (af äldre datum), att många fartyg med korset i flaggan biträda dem, som hindra Turkiska flottans utlöpande ur Dardanell-sundet. — Amerikanska escadren i medelhafvet skall hafva förklaradt de tre Barbaresk-staterna i blokad och afsändt fartyg till dess verkställande, så snart det blef bekant, att Sultan befallt Barbareskerne att skicka sin sjömagt till Arkipelagen. Detta var onödigt i afseende på Tunis, hvars Dei vägrat att lyda befallningen, likasom förut Paschan af Egypten, hvilken äfven fått ordres att utrusta sina skepp och besätta dem med landstignings-truppar.

Turkarne skola ännu innehafva alla fasta orter på Morea, där de göra utfall och hafva blodiga drabbningar med Grekerna, hvilka söka att inestänga fästningarna — ty någon egentlig blokad äger ej rum; Grekerne sakna artilleri och skickliga ingenieurer. De skola hafva löfte om kanoner, dem de dock ej fått.

Turkarne säga, att de ej mer vilja underhandla med Ali, emedan han är början och medelpunkten för Grekiska uproret. Verkliga förhållandet är likväl, att han med spe afslagit alla deras anbud. Man påstår åter, att han uppsatt korsets fanor; men det säkra är, att han nyligen segrande afslagit Turkarnes anfall mot hans fäste Litharitz. Turkarne hafva således icke kommit ett här längre för Janina. Det är redan tre månader de ligga för två eländiga kåkar; och allt visar, att det framdeles icke skall lyckas dem bättre. Från annat håll berättas af sednare datum att Ali hvarken är död eller döpt; att Turkarne måst draga sig tillbaka, efter att hafva förlorat två tredjedelar af de till blokaden commenderade truppar. Han innehar åter Janina, men Turkarne Prevesa. De särskilda Turkiska corpserne i Albanien äro för öfrigt så oroade på alla punkter, att de skola bereda sig på hela provinsens ntrymmande. Montenegroinerna hafva förenat sig med Alis anhängare och gjort ett infall i Bosnien, så att Paschan där måste samla ansenlig härsmagt, för att hindra deras vidare inbrott.

Spanien. D. 26 Juni begärde alla Ministrarsafsked, som dock icke beviljades. Något närmare känner man icke om saken. — D. 28 upläste Inrikes Ministern hos Cortes Konungens svar på deras hemställan om urtima Cortes's kallande. De skola kallas sist till d. 1 Oct. D. 30 Juni slöt Konungen, i egen person, Cortes's session. Talet be-

svarades af Presidenten, hvarpå samlingen af åhörare ropade: "Leve Constitutionen! leve den constitutionelle Konungen! leve den national-congressen!" Presidenten förklarade sedan 1820 och 1821 års lagtima Cortes uplösta. För 1822 och 1823 skola nya väljas. En mängd medborgare genomtågade om aftonen gatorna under fröjderop och serenader för deputerade. Dessa lära hafva beslutit att icke lemna hufvudstaden äfven efter sitt hemförlöfvande.

Merino synes vara tämligen bragt till obetydlighet. Orsaken, hvarsföre befalet mot honom togs från Empecinado, var, att denne förfarit för strängt och retat Merino till repressalier. Hela nationalgardet, som gått mot Zaldivar, är tillfångataget, men lössläppt, efter aflagd ed af alla att anse sig döden värda, om de än en gång gripa till vapen mot Royalisterna.

Insurgent-kaprarne äro förfärliga. Både Spanska och Portugisiska skepp, till och med Fregatter, angripas och eröfras.

Portugal. D. 26 April afseglade Konungen från Rio Janeiro, på ett linieskepp, beledsagad af två fregatter och några mindre fartyg. Suiten och betjäningen bestod af 900 hushåll eller 4000 personer. Afresan blef troligen påskyndad genom ett oroligt uppträde natten d. 21 Apr., då Rios valmän voro samlade, för att välja deputerade till Cortes, men togo en hop andra beslut, hvilka föranledde, att militär beordrades dit, sköt in i börser, dödade många, och häktade många. Prinsen regenten utgaf en proclamation och allt var redan stilla d. 28.

Frankrike. De deputerade hafva beslutit, att censur-lagen skall fortfara; men med ett amendement, som bestämmer detta fortfarande blott till tre månader efter nästa sessions början, då tidningscensuren skall uphöra.

Gen. Rapp fick, just hos Konungen, bestämt veta Napoleons död och kunde icke hålla sig från tårar. "Jag är icke ertacksam," utropade han och lemnade rummet. Konungen lät kalla honom tillbaka och sade: "Rapp, jag vet, att Ni är bedröfvad öfver hvad vi nu fått veta. Det gör Er hjärta heder, och jag högaktar och älskar Er därför så mycket mer". "Sire", svarade R., "jag har att tacka Napoleon för allt" (han hade i 15 år varit hans Adjutant), "men i synnerhet för E. M:s och Dess höga familjs aktning och gunst."

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

FRÅN STOCKHOLM.

Måndagen den 30 Julii.

FRANSKA CONSTITUTIONEN.

(Forts. fr. N:o 26.)

Vallagen af d. 5 Febr. 1817 stadgar hufvudsakligen: Hvarje Fransman, i utöfning af civila och politiska rättigheter, 30 år gammal och erläggande 300 Fr. directa utskylder, väljer deputerade; till de för valman eller valbar erforderliga skatter räknas de, som han betalar öfver hela riket, de som erläggas af hustruns egendom, ehuru skild från mannens, de som erläggas för egendom, den fader förvaltar för ömyndiga barn. Medborgerligt hemvist (domicile politique) är i det departement, där man verkligen bor; det kan dock flyttas till annat departement, där man betalar directa skatter, med vilkor, att därom afgifves förklaring 6 månader förut. Ingen kan väljas i två departement. Prefecten uppsätter, i hvarje departement, lista på valmännen och afgör alla besvär mot listan, hvilka icke hindra valet. Tvister om medborgerliga eller politiska rättigheter afgöras af de Kungliga domstolarna; tvister om skatter och medborgerligt hemvist afgöras af Statsrådet *). I hvarje departement finnes blott ett valcollegium; vid dess sammankomst är hvarje discussion förbjuden. Valmännen sam-

manträda i en församling, i hvarje departement, där deras antal ej öfverstiger 600. Där de öfverstiga detta antal, delas valcollegium i sectioner, hvaraf hvardera ej kan bestå af mindre än 300 valmän. Hvarje section väljer, likasom ett odeladt valcollegium, directe alla departementets deputerade. Valcollegii bureau består af en President (nämnd af Konungen), 4 Scrutateurer och en Secreterare (valda af collegium). Presidenten handhafver ordningen i collegium; bureauen afdömer provisoriskt (och Deput. kammaren afgör) alla tvistiga frågor öfver collegii eller sectionens åtgärder. Valet sker genom sedlar, hvilka skola innehålla lika många namn, som departementet skall utse deputerade. Vid de två första voterings-omgångarne (tours de scrutin) — och endast tre sådana finnas — anses ingen vara vald, om han ej har en röst öfver en fjerdedel af alla valmännens röster och en röst mer än hälften af alla de afgifna. Sedan de båda första omgångarne äro slutade och om något rum bland de deputerade återstår att fylla, uprättas en lista på dem, som fått flesta rösterna näst de valda. Denna lista innehåller dubbelt flera namn, än deputerade återstå att välja. Sedan väljes bland dem med relativ pluralitet. Vid lika röster afgör åldren. Prefecten och commenderande Generalspersoner kunna icke väljas i de departement,

*) Ett ganska besynnerligt stadgande,

där de äro tjenstgörande. Deputerade få icke arfvode eller ersättning.

Detta var den första lag om val, som stiftades. År 1815 stadgades därom genom den Kungliga Ordonnance, som sammankallade den nya deputerades-kammaren. Hufvudsakliga innehållet af denna ordonnance var: Arrondissement-*valcollegierne* skulle välja lika många kandidater, som departementets deputerade skulle blifva; Departement-*valcollegierne* skulle bland dessa kandidater välja åtminstone hälften (eller, vid udda antal, åtminstone en mer) af Departementets deputerade. Både Arrondissement- och Departement-*valmännen* utöfvade sin rättighet vid 21 års ålder. De sednare utsågos bland de högst beskattade. De deputerade behöfde blott vara 25 år gamla. Det gamla missbruket från Napoleons tid, att adjungera hederslegionärer till *valcollegierna*, fortsattes.

D. 5 Sept. 1816 sammankallades *valcollegierna* åter, och om valen föreskrefs det samma, som i ofvannämnde 1815 års ordonnance, undantagande att *valmäns* och deputerades ålder höjdes till hvad Chartan föreskrifver, och ingen ting nämndes om hederslegionärers adjungerande. Sedan stiftades den förut intagna 1817 års vallag och blef oförändrad till sistl. år, då flera förslag till en ny framlades. Det första åsyftade återinförande af skilnaden mellan *arrondissement-* och *departement-*valcollegier**. De sednare skulle utse de förras ledamöter bland de *valmän*, som betalte 1000 Fr. skatt. De af Arrondissement-*valmännen* directe valda deputerade skulle utgöra 258 (det förra antalet) och departement-*deputerade* 172. Motståndet mot detta förslag blef så häftigt, att *Ministrarne* framlade ett nytt, enligt hvilket det gamla, före 1817 brukliga, systemet åter skulle införas, att Arrondissement-*valcollegierne* icke

directe utsåge deputerade, utan blott *candidater*, bland hvilka Departement-*collegium* (de högst beskattade, till antalet svarande mot en femtedel af alla *valmän* inom departementet) sedan valde de deputerade. Efter ett förfärligt motstånd äfven mot detta förslag, hjälpte man sig från saken, genom ett af en deputerad, troligen med *Ministrarnas* vetskap, gjordt amendement, som också slutligen antogs och i det hela icke skilde sig från det första i annat, än att Departement-*valcollegium* icke skulle väljas, utan helt enkelt dertill tagas de högst beskattade, till antalet svarande mot $\frac{1}{5}$ af alla *valmännen*. Arrondissement-*collegierne* skulle bestå af *alla* enligt 1817 års lag varande *valmän*.

(Forts. c. a. g).

UTLÄNDSKA NYHETER.

Turkiets. Med Ypsilanti och resningen i Moldau och Walachiet lärer det vara förbi, däri öfverensstämma nu alla underrättelser. Att sammankalla dessa och af dem göra något helt, torde dock vara ett fåfängt försök. Enligt bref från Wien af d. 11 dennes, hade Ypsilanti d. 16 Junij upbrutit från Rimnik, där han med möda förmådde samla 5000 man, och tågade mot Dragaschan, utan någon egentlig plan. Den 19 störte hans avantgarde, under Jorgaki, på 1000 man af Turkarnas trappar (om hvilkas ställning och rörelser Y. synes i allmänhet hafva varit illa underrättade). Jorgaki begynte affär; Bulgarerne flydde genast; Pandorerne, Theodor's f. d. folk, vägrade strida, och Jorgaki var genast ensam med 60. honom tillgifna Albaner. Med dem drog han sig tillbaka på den så kallade heliga skaran, som bestod af 700 unga Greker, nysst hemkomna från utländska universiteter. Turkarna förföljde häftigt de flyende, och den heliga skaran var oförtöfvadt alldeles förstörd. Karabia, en af anförarna, tog till flykten mot Rimnik och lemnade sina fem kanoner i sticket; Till nämnde stad återgick äfven Ypsilanti och blef emottagen med de bittraste förebräelser; äfven de vid hans corps varande Bulgaren och Albaner öfverhopade honom med skällsord och förebrädde honom offentligan att hafva bedragit dem med falska löften. Jorgaki, hvilken man ansett fallen på slagfältet, sam-

hade allt manskap, han kunde få, och drog sig, under beständigt fäktaude, till Rimnik, där han inträffade d. 21. Ypsilanti retirerade till Kosia och inneslöt sig, med sina få öfriga anhängare, i ett kloster där, hvarifrån han, enligt flera underrettelser, sedermera försvunnit. Det sägs, att han är instängd i Kimpolungo-bergen vid Kronstadt. I slaget vid Dragaschan skall han haft 9000 man. Allt sedan dessa händelser skäckas Hetairisterna till passen, som föra åt Siebenbürgen. Äfven i Ryssland få de inkomma, blott de aflägga gevär och mundering.

Walachiet och Moldau äro rent utplundrade. Från Bucharest till Tömeserpasset finnes intet spår efter hus. Turkarne hafva mördat och förstört allt, så att invånarne försvunnit och åkrarne i Walachiet äro utan skötsel. Mot Turkarnas anförare, heter det, är intet att klaga; men de kunna icke hålla i tygeln sina rof- och mordlystna skaror. Från Moldau berättas, att nöden och eländet tilltager; allt rättstillstånd, all rörelse har uphört; hvar och en söker blott tillfälle att fly från denna jämmer.

Från Bucharest berättas af d. 20 och 21 Junii, att från Grekiska lägret (hvar? det står icke) kommit en skrifvelse af Lusurgenterna till Turkiska befälhafvaren, med löfte att, om amnesti lofas dem, skola de återgå till undergifvenhet, hvarifrån de blifvit läckade genom Ypsilantis bedrägliga stämplingar och förförande löften. Den begärda amnestien har blifvit lofvad. — Hospodarens Kajmakan i Bucharest håller på att åter organisera landets styrelse och har inkallat de till Kronstadt i Siebenbürgen afvikna Bojarer.

D. 26 Junii besattes Jassy af Turkarna, som begynt åter ställa regeringen i ordning. Det troddes, att Furk Kallimachi, som för fyra år sedan afsattes från Hospodars-värdigheten, skall återfå den. — Före sitt inryckande i Jassy lära Turkarne hafva slagits med Kantakuzeno, som förlorat 500 man och måst draga sig till Bessarabien. En annan underrättelse säger (troligtvis om samma slagting), att Kantakuzeno blifvit körd ur sitt fasta läger mellan klostret Rosnowan och byn Stinga, hvarvid Penedeka och några hundrade Greker fallit. Förut och vid sitt aftåg från Jassy hade Kantakuzeno öfvat sträng hämnd mot Bojarerna. En Isprawnik (landshövding) i Barlader lät han halslugga, och Isprawnikens bror måste bära hufvudet igenom Jassy's gator och sedan emottaga 400 slag under fotsulorna. Jassy var, vid aftåget, alldeles tomt på folk, utom några Arnanter och frivilliga. Utförsel af lifmedel ur Moldau var för-

bjuden. Hetairisternas armée hade upplöst sig i flockar af 30 till 40 man, som kring-tröfvade, togo all spannemål från Bojarerna och utdelade den bland deras underhafvande. Turkiska arméen, som inryckt i Jassy, skall vara 10 å 12,000 man stark. Under sitt långsamma antågande pinade den de Grekiska prester och Hetairister, som anträffades. Händerne bundos på ryggen; glödgade pistol-laddstäckar stukos genom flera delar af kroppen o. s. v.

I Constantinopel är de Christnas tillstånd icke bättre; förföljelserna fortfara, gruffigare än någonsin. Ej blott Greker, utan äfven Franker, misshandlas, dränkas o. s. v. Att strypa, afskära hufvud och hänga, föreföll alltför långsamt; nu lastas på båtar hela laddningar nakna, sammanbundna Greker, och stjälpas i Marmora sjön. Två Grekiska Biskopar och fyra prester äro nysa mördade, och 150 flickor af de förmästa Grekiska hus, bland dem två Prinsessor Morusi och Maurojeni, hafva blifvit på öppet torg, för en Piaster stycket, sålda till det omänskliga sällskapet. "Hvem kan beskrifva de rysligheter, som inne i de Grekiska husen blifvit öfvade mot kvinnor, döttrar och gossar?" Efter Bairam voro ännu gruffigare saker utlofvade. Constantinopel liknar redan en med storm intagen stad; några gator äro upfyllda af lik; 51 prester hafva i de sednaste dagarna åter blifvit mördade. All handel hade uphört; vaxlar betaltes ej mer; Storherrn hade väl befallt, att bodarna i Bazaren skulle öppnas; men köpmännen gömde sig och magasinerna paraderade med toma väggar. En resande, som varit åsyna vittne till de sista mordena, berättar, att 2000 Greker och 150 Franker redan omkommit. Turkarnes förbittring stiger genom deras beständiga nederlag till sjös. Grekernas skepp, betäcka hela Arkipelagen ("så att", säger Petersburgska Hofstidningen, "det gränsar till det underbara, hvarifrån de alla kommit och huru de lått vapen"). En med mycket kostnad utrustad Turkisk flotta, som i medlet af Junii utlopp från Constantinopel, blef vid Mitylene omsvärmad af Grekiska skepp, hvilka borttogo de flesta Turkiska. Två fregatter, flera kuttrar och andra fartyg föllo i Grekernas händer; de öfriga räddade sig in i Marmora-sjön. Det lineskepp, som åtföljt flottan, inlopp i Constantinopels hamn med denna bedrägliga nyhet och i det ömkligaste tillstånd. Från Corfu vet man, att en Grekisk flotta af 14 segel angripit den vid Patras stationerade Turkiska och, efter en fyra-timmars häftig drabbning, togit alla Turkiska skeppen genom äntring. Därpå har Patra gifvit sig åt Grekerna, som redan innehade Malvasia, Modon, Koron, Navarino, Tripoliza. Utan

för Thessalonik hade fyra å fem väpnade Grekiska fartyg tagit fyra Turkiska, hvaribland ett med pilgrimer, hvilket gjorde starkt motstånd, hvarefter befälhafvaren seglade mot land, lät passagerarne rädda sig i båtar och brände up fartyget. Grekerne förföljde de flyende up på land, där en träffning begynte, 10 Turkar föllo och de öfrige räddade sig in i Thessalonik, hvars Christna invånare höllo på att blifva offer för Turkarna, som förbittrades öfver sina landsmäns förlust. — Åtta Turkiska kanonbåtar gingo, i början af Junii, från Prevesa till Voinitza, stego i land, plundrade och förstörde, mördade en del af invånarne, som ej hunnit fly till bergen, släpade med sig en del på sjön och sålde dem i Prevesa. Denna stad, likasom Parga, troddes snart falla i Grekernas händer. I Athen upföra sig Greker och Turkar menskligt mot hvarandra. De förre, som innehafva staden, hoppades snart att taga citadellet från de sednare.

Förra Engelska ministern vid Turkiska hofvet, Lord Liston, skall hafva sagt, att de insurgerade Grekernas saker stå på den bästa fot; att deras observations-flotta kryssar vid Dardanellerna och bortsnappar all tillförsel till Constantinopel, att Arkipelagens åboer tillämnas en expedition, för att i Mindre Asien göra en diversion till Grekernas förmån.

Allt sedan d. 10 Junii skall Bar. Strogonow hafva afbrutit all communication med Porten och anmanat Ryska undersåter att, på allt möjligt sätt, rädda sig och sin egendom. Sjelf skall han hafva varit bevakad i Buyukdere, hvarifrån det likväl säges hafva lyckats honom att afsända en courrier öfver Odessa till Petersburg. Till och med berättas, att han sjelf på ett Ryskt fartyg undkommit till Odessa. Från Constantinopel har man en kort framställning af hans sista diplomatiska underhandlingar med Porten. Han afgaf, i början af Junii, flera noter, däri han begärde, att grymheterna skulle uphöra och den oskyldige skiljas från den skyldige; så länge förföljelserne fortfarande på samma sätt, kunde Ryssland icke neka någon flyende Grek tillflykt, och han hade befallning att på en paketbåt begifva sig bort. Dessa noter uptogos illa; i synnerhet var Porten förtörnad mot Paketbåtarna, hvilka icke voro underkastade visitation. D. 2 Junii kom dock en till Buyukdere och lade i land vid Ryska palatset. Commendanten, som litit den lägga till, blef afsatt, och Capudan Pascha begaf sig dit. Han förklarade, att om paketet icke inom 48 timmar var borta, skulle våld brukas. Då begyntes en häftig note-växling mellan Strogonow och Porten, och då

den förre såg sina protester föraktade, begaf han sig d. 5 Junii till Buyukdere.

Krig mellan Ryssland och Turkiet synes således oundvikligt, så säges från flera orter. Från vissa påstås dock motsatsen, troligtvis dock till stor del af speculation. Det säges till och med, att Ryska legationens föreställningar vunnit gehör i Divan (hvilket dock icke är bland de färskaste nyheterna). Porten har beslutit att hädanester i Wien, Paris och London hålla Turkiska Ambassadörer, i stället för de nu varande Chargés d'affaires (hvilka oftast äro Greker).

Portugal. D. 3 Julii kl. 11 f. m. inlopp skeppet Joao VI i Belems hamn. D. 4 landsteg Konungen med sin familj begaf sig till Domkyrkan, hvarest sjöngs Te Deum, och sedan till Cortes's sessionssal, där H. M. besvor de d. 9 Maji decreterade grunder för Constitutionen.

England. Drottningens ansökning att blifva krönt har blifvit, enligt hemliga rådet's betänkande, afslagen. Så snart hon blef derom underrättad, lät hon till Lord Sidmouth afgå en skrivelse, af innehåll, att hon ämnade bevista kröningen och derföre ville hafva en anständig plats sig anvisad.

Frankrike. Censure-lagen är till och med skärpt, i så måtto att alla periodiska skrifter, uttingen de utkomma på bestämda tider eller i obestämda häften, äro underkastade censure. De liberale hafva protesterat emot beslutet, hvilket var en alldeles ny lag, men icke, såsom ske bordt, föreslagen af Konungen.

Spanien. Konungens tal vid Cortes's hemförförfvande var i högsta grad liberalt och fullt af loförfvande ord öfver Cortes's åtgärder. Så länge H. M. tågade genom gatorna, ropades: "Viva el Rey!" Blott vid Cortes's dörr hördes: "Viva la nacion!" och där blefvo äfven några främmande Ministrar emottagna med övilja.

Empecinado har lyckats att gripa en factionschef, vid namn Alexis Sanz, som ansågs icke mindre farlig än Merino.

Norrige. Thingens öfverläggningar angå numera egentligen skatteväsendets och bankens reglering samt andra ekonomiska ämnen. Fråga har förevarit om ekevirkes och ekebarks utförsel. För-mögenhets- och närings-afgiften är fördelad, på Stiftsamterne, i följande proportion: Aggerhus 45,1 proc., Christiansands 15,85, Bergens 21,1, Trondhjems 14,85, Nordlandens 4,1.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

FRÅN STOCKHOLM.

Thorsdagen den 2 Augusti.

FRANSKA CONSTITUTIONEN.

(Slut fr. N:o 27.)

Efter att sålunda hafva kastat en blick på lagstiftningens och national-representationens sammansättning, torde man kunna äga materialier nog, för att formera ett begrepp om Franska constitutionen och våga ett omdöme, huruvida den uppfyller sitt ändamål, d. v. s. lofvar långt bestånd och och trygghet åt medborgares rättigheter och frihet. En hop ganska viktiga ämnen återterstå väl, hvilkas behandling skulle vara af interesse, men icke är förenlig med rummets inskränkthet. Dessa ämnen äro dock mera kända genom de nyaste händelserna. Hvem minnes icke de häfliga debatterna om tryckfriheten, personliga friheten o. s. v.? Exceptions-lagar äro ett ondt, men ett öfvergående ondt. Om roten till alla lagar, lagstiftningens sammansättning, är god; så kan tiden snart omskapa de illa artade tillfälligheterna. Om tillfället tillåter, skola vi kan hända någon gång särskildt betrakta Franska domare-magtens sammansättning, tryckfrihets-lagarne, embetsmannainrättningen, Kronans prerogativer och dylika ämnen, dem vi nu måst gå förbi.

Det är gifvet, att hvarje constitution skulle blifva ett frö till bittra tvister, i en tid, då så många enskilda passioner ännu

voro vakna, då alla elementer, redan länge sammanblandade genom revolutionen, kufvade genom despotismen, åter lössläpptes, för att säma sig tillsamman genom egen vexelverkan. En del hade förlorat allt och ville återtaga hela sitt fordna välde; en annan del, som, under förfärliga skakningar och faror, arbetat till sig, hvad den andra förlorat, ville icke släppa, hvad den innehade, så sammanvuxet med långa mödor och lång ära. Den, som lugnt betraktar revolutionen, måste tillstå, att om ock mycket enskildt våld, många rysligheter föröfvades och slutligen ett mörkt envälde grundlades, så var dock sjelfva revolutionen en pånyttfödelse och högst nödvändig. Frankrike blef någon ting helt annat än det var; och det större ljus, den högre kraft, som väcktes hos massan af folket, ansvarar för, att det gamla aldrig återkommer, sådant det var. Franska folket documenterade sitt vunna myndighets-tillstånd, just derigenom att, då 1814 års restauration slutligen inträffade, vågade man icke tänka på det gamlas återinförande. Ludvig XVIII återkom såsom constitutionel monark; och hvar man sann, att han icke kunde återkomma annorlunda.

En, under många år för Frankrike främmande, faction må således skrika allt hvad den vill; constitutionelt är och blifver Frankrike, om man ock lyckas att i

vissa delar af constitutionen införa förändringar. Huru ofta och huru långa tider har icke Engelska constitutionen sofvit! Men dess upvaknande var så mycket ljusare. Lyckan har just varit, att den *funnits*. Spår man något verkligt, varaktigt ondt af partiernas nu varande bitterhet; så har man icke sett på historien. Denna bitterhet är icke större än den var i England under Drottning Anna — och den uplöste sig dock i harmoni, sedan de första kämparne, som varit faddrar vid dess födelse, hunnit att dö ut.

Det måste man väl tillstå, att ett dylikt hopp nästan bör vara förmätet om Frankrike, i fall den målning är sann, som en viss publicist nyss gjort på de Franska partiernas tänkesätt och syftemål. Finnes ingen verklig liberalitet, ingen patriotism, utan blott enskilda interessen; är icke skillnaden mellan Ultras och liberala annan, än att de förre vilja godtycket med Bourboner, de sednare godtycket med Bonaparter; då är föga att hoppas. Men man har skäl att fråga en dylik författare, *hur han vet*, hvad han påstår. Så länge hvar och en har rätt att dömas endast efter sina ord och gerningar, men icke efter gissningar om hemliga afsigter; så länge måste man innehålla med dylika omdömen om de nu i Frankrike stridande partier. Vill man vara, som det kallas, opartisk eller (som det kanske borde kallas) hvarken varm eller kall, men icke blott sofistisk jägare efter ovanliga satsar, så skall man visserligen kunna säga, att icke det Ultraroyalistiska partiet, åtminstone icke alla deribland, ledes af så orena och våldsamma grundsatsar, som man vanligtvis tillägger dem; ehuru säkert det är, att bland detta parti, likasom bland de liberala, måtte finnas de, hvilka ofvan anförda hårda tillmål drabbar. Men en viss oblyg-

het fordras, för att stiga fram och för en läsande och tänkande allmänhet påstå, att män, sådana som en Lanjuinais, Lafayette, Constant, Jordan, Boissy d'Anglas, Broglio, Ternaux m. fl. endast spela en comedi med Frankrike och hela världen. Hvad de *sagt* och *skrifvit* innehåller intet annat, än att de önska det constitutionella systemet och Bourbonska dynastien befastade, lagarnas höga bestämmelse uppfylld, godtycket, skadliga vanor och privilegier undanröjda. Hvad de *vilja*, kan endast den allvise omedelbart se; våra dunkla ögon måste döma efter ord och gerningar.

UTLÄNDSKA NYHETER.

Turkiet. Ypsilantis nederlag och flykt samt Moldaus och Walachiets besättande af Turkarna hafva fullkomligt bekräftat sig. Ypsilanti var, enligt sista brefven, ankommen till Österrikiska staternas gränsen och befann sig uti ett quarantainehus, hvareifrån han väntades till Hermanstadt. Hetta risterne fly, allt hvad de hinna, till Österrikiska området, der de, men icke de rofgrige Arnauter, Albaneser och Wallacher, emottagas. Turkarnes framfart skall vara mer än ryslig; öfver allt är deras lösen: "döden åt de christna." De härja allt med eld och svärd. I Bucharest skedde dagligen afättningar. Indarne angifva alla välmående Greker, såsom Ypsilantis anhängare, hvarpå de gripas och i ögonblicket afrottas. I Walachiet skola nära 100,000 innevånare hafva rymt in i skogarna. I Tergowischt blefvo 500 kvinnor och barn brända inne i busen. Äfven i Jassy och Moldau framfara Turkarna på samma sätt. Två Bojarer, som fört styrelsen under Revolutionen, voro de första offren. De armar Moldauerne, som skockas till de Österrikiska Provinserna, måste under bar himmel tillbringa sin 10-dagars quarantaine på gränsen. — Den största förlust, Grekelands sak lidit, är den så kallade heliga skarans nederlag. Den bestod af 1000 idel Grekiska ynglingar, som studerat vid främmande Universiteter och utgjorde hoppet om den förtryckta nationens civilisering. De blefvo allesammans nedhuggne, undantagne några få.

En declaration, som Ypsilantis vänner utgifvit i Odessa, innehåller högst måttliga anspråk på

oafhängighet. Porten synes ännu icke hafva fattat sitt beslut, huruvida Hospodars-värdigheten vidare skall anföras åt Greker. Phanarioternas och de Walachiska Bojarernas intriger korsa hvarandra.

I det egentliga Grekland synes deremot Grekernas sak taga en mera gynnande vändning. Deras bemödanden både på fasta landet och på sjön synes hafva en oafbruten framgång. Dock är det sednare ännu endast i drabbningar mot enskilda skepp, säger ett bref från Corfu. Något viktigt, någon ordentlig sjöslagning har icke ännu ägl rum, men väntades snart, då Turkarne begynt samla sig i Joniska vattnen och en afdelning af deras flotta gått genom Dardanellerna. Dessa berättelser synes dock äldre än den redan kända om Turkiska flottans nederlag vid Voinizza, hvilket synes bekräftas. Efter Athéns intagande anser man Livadia, Thebe, Athén och deras områden utgöra det heliga förbundets avantgarde på fasta landet; Megara och Istihuen andra linien o. s. v. Den yngre Ypsilanti och Kantakuzeno skola samla och ordna de spridda krafterna. Nya insurrectioner hafva bildat sig i Thessalien, Macedonien, Epirus o. s. v. Alla Christna från 18 till 50 år måste gripa till vapen och öfvas i dem af Grekiska, Engelska, Franska och Tyska officerare. De, som icke hafva gevär, lära handgreppen med stora käppar, till dess vapen hinna ankomma från arsenalerna, hvilka dagligen allt mer fyllas. Ryktet förnyas, att alla fasta orter på Moréa fallit i Peloponnesernas händer. De gjorde det stilla Turkiska landsfolket ingen skada. Sedan Athén och slotten i Attica och Livadien blifvit intagna, hade Paschan af Negropont i hast sammanbragt 3000 man och vid Chalkis gått öfver Euripos. Men Perrhåbos ifrån Peloponnesus tågade emot honom och slog honom vid Asopos mellan Oropos och det gamla Aulis, så att hans corps till största delen skingrades och föll. Paschan själf skall hafva stupat. Detta skedde icke långt ifrån det stället, der Erke-Biskopen af Neapatra föll. Ett rykte är utspridt, att äfven den vigliga staden Tessalonich gått öfver. Från Ragusa vet man af den 20 Junii, att Voinizza blifvit intaget af Grekiska flottan, hvilken förut redan bemäktigat sig återstoden af den Turkiska i Gumenizza, äfven som de två Turkiska krigsskepp, hvilka ännu funnos kvar i Lepantiska viken. Muselmanska Albaneserne, hvilka utgjorde pluraliteten af Voinizzas inneväpnare, afslöto capitulationen, och man talar äfven om en freds- och vänskaps-tractat med alla Muselmanska Albaneser i Epirus, Acharnanien och Etolien, genom hvilken de förbinda sig att icke mot Grekerna deltaga i Turkarnas krig. Sedan

Turkarne blifvit fördrifne ifrån Janina, Trikala och nästan ifrån hela Thessalien och Livadien, framträder åter den gamle Ali och bereder sig att följa Grekerna på deras tåg mot Constantinopel. Alla fästen i Attica, Livadien och Phocis hafva efter hvarandra fallit, sedan Grekerna afskurit vattenledningarna. Etolier och Acharnanier hafva ödelagt några Moskées, dödat några Imams o. s. v.

I allmänhet skall dock, såsom det heter från Trieste d. 3 Julii, landsfolkets ifver och ihärdighet vara mindre att räkna på, än öboarnas och sjöfolkets. Utom Chios, Mitylene, Lemnos (hvilka tre äro fått af Porten stadfästelse på sitt privilegium att styras af Woivoder af deras egen nation) Rhodos, Candia och Euboea (Negroponte), äro alla öarne i resning och hafva sändt deputerade till Hydra, revolutionens hufvudsäte. Därifrån har Amiralen Theodekti och Sjö-öfverstarne utfärdat en proclamation, med upmaning till Grekerna att icke lida det minsta våld af Turkarna, men att respectera alla Christna flaggor. Detta sker också i allmänhet, men är orsaken, att Grekiska fartygen nu mera knappast hafva något att göra eller vinna, då inga Turkar våga sig ut på sjön. Om desse däremot kunde företaga något, blifve säkert Hydra målet för anfallet, då de lysa ett öfverdrifvet begrepp om Hydrioternas rikedomar. För oförutsedda händelser hafva desse därföre fattat det beslut att försäkra sig om tillflykt i ett nytt fädernesland. Grekiska köpmän skola hafva bjudit Neapolitanska regeringen stora summor för staden och hamnen Syrakusa, med ett område 2 a 3 timmars väg bredt rundt omkring staden.

Om Portens politik och rustningar har man föga sammanhängande eller säkra underrättelser. Sultan, som skall vara en man af den orubbligaste karakter, tyckes hafva beslutit att icke gifva efter i något. Med Ali lärer han ännu icke förmått sig att vilja underhandla. Regeringen upköper ännu allt till Constantinopel kommande hvetet och betalor väl. — Det tros, att beslut blifvit fattadt i Divan, att i alla de revolterade länderna utrota Grekiska namnet och Christna religionen. Ännu fem biskopar af den heliga synoden, hvilka gömt sig sedan de sasansfulla Påskdagarne, hafva blifvit upträckta och genast hängda. — Engelska Ministern i Constantinopel har befallt sin nations Consulern i Levanten att icke tillåta Engelska fartyg att taga om bord Turkiska undersåter, utan deras öfverhets tillåtelse. Sednare underrättelser innehålla, att bemänte Minister, under pretext af sin frus sjukdom, kommit med henne till Corfu, Fregatten, hvar på han kom, hade vid Tenedos blif-

vit saluterad af Grekiska flottan och Ministern sjelf hade spisat middag på amiral-skeppet. Han frågade, hvarmed han kunde vara Grekerna till tjänst. De begärde blott krut, och genast skickade han några fat om bord till dem.

Preussiska regeringen skall hafva beslutit handla gemensamt med Österrike, i fall Ryssland skulle förklara Turkarna krig. Det berättas: att garnisonen i Posenska districtet skulle förstärkas från Ost-Preussen. — Ryska Consulu i Smyrna skall hafva anmanat Ryska köpmän och skydds undersåter att hålla sig färdiga att gå om bord, vid första befallning. — Det påstås från Odessa, att Porten icke låtit till Baron Strogonow utlemna de till honom sist ankomna bref. Franska tidningar berättas till och med, att Ryssarne inryckt i Galacz och med forcerade marcher gingo mot Balkanbergen och Constantinopel; att Ryska arméen i två colonner inryckt i Moldau m. m.

England. Kröningen förrättades d. 19 Julii, enligt hvad förut var bestämdt. Drottningen försökte att komma in; men det blef henne vägradt, emedan hon icke ville förete inträdes-billet. Hennes begäran att få sig särskild plats anvisad, hade blifvit afslagen af Arf-Riksmarskalkens ombud, på uttrycklig Kunglig befallning. Sedan utkom Drottningens protest emot hemliga rådets beslut, att hon icke ägde rätt att krönas. Hon har äfven af Erkebiskopen i Canterbury begärt att blifva krönt några dagar efter Konungen, medan ännu byggnaderna kvarstå, på det inga nya kostnader må uppstå. Erkebiskopen svarade med största höflighet, att han icke, utan Konungens befallning, kunde företaga ceremonien. Underskrifter hafva blifvit samlade på en Address till Konungen, att H. M. måtte, för allmänna lugnets bibehållande, låta Drottningens kröning för sig gå en vecka efter H. M.s egen. Det är svaradt, att H. M. icke kunde emottaga adressen före d. 25 Julii. Addresser till Drottningen hafva åter begynt.

Vid illuminationen krönings-aftonen slog folket in några fönster, i anledning af Drottningens utslutande från ceremonien.

Spanien. Merino har formligen upplöst sitt band, genom en proclamation, däri han kallar sig Öfverbefälhafvare för de Kungliga trupperna i Atienza, klagar öfver det svartaste förräderi, upskjuter sin plan till framtiden, och förmanar sina anhängare att begifva sig hem. Han synes hafva flytt till Frankrike. Krigs-Ministern har till Empecinado låtit en tacksägelse-skrift.

Natten mellan d. 4 och 5 Julii häktades en

mängd personer i Madrid, hvaribland flera af anseende, och bland dem Kronans skattmästare. — Nantil är i Madrid och föraktas af sina landsmän där.

Frankrike. D. 16 Julii afkunnades Pairernas dom i målet angående conspirationen d. 19 Aug. 1820. Öfver Maziau kan för närvarande intet yttrande meddelas; 24 anklagade äro frikända; Nantil, Lavocat och Rey äro in contumaciam dömda till döden; Laverdière, Trogoff och Delamotte till 5 års fängelse och 2000 Fr. böter hvardera; Robert och Gaillard till 5 års fängelse och 500 Fr. böter; Loritz till ett års fängelse och 500 Fr. böter; alla nio till rättegångskostnaderna, en för alla och alla för en.

Portugal. Konungen har sanktionerat tre af Cortes's beslut: att H. M. icke utan Cortes's bifall kan sätta utlänningar till embeten; att Han, före hela constitutionens införande, icke kan afsätta militär-befälhafvarne i Lissabon och Porto eller Öfver-Police Intendenten; att Grefve Palmella och suiten från Rio Janeiro icke få tillå vidare gå i land.

Ryssland. Spanska ministern har icke, såsom de öfriga magters sändebud, hvilka under Kejsarns frånvaro kommit till Petersburg, fått företa vid Dess ankomst. H. M. vill förut afvaka en bestämdare utveckling af förhållandet till Spanien.

Ett Ryskt skepp, Baron Strogonow, ämnadt från Livorno till Morea, med en laddning af bly, krut och gevär, har för motvind måst inlöpa i Marseille.

Norrige. (Hvad bref i går berättat, om Storthingets bifall till alla sednare Kungliga propositioner m. m., bekräftas ännu icke af tidningarna, hvilka hufvudsakligen innehålla följande).

D. 21 Julii beslöt Storthinget, att Kronans glasbruk skola säljas, så vida för dem kan fås 31,000 Sp. Derester hölls Thinget inom lyckta dörrar. Odelstinget har vidhållit sitt beslut om afgift till Svenska Kyrkan i London.

Från trycket har utkommit och säljes i Deléens et Co bokläda: *En liten bok, innehållande något emot våra fiender och något om Konungens Högsta Domstol, utgifven af Courierens Redaction.* Priset är 12 sk. banco. Prenumeranter till *Stockholms Courier* äga att uttaga hvar sitt exemplar, såsom ersättning för tre felande ark af densamma.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.